Julkaisija:
Katolinen tiedotuskeskus
Pyhän Henrikin aukio 1 B
00140 Helsinki

B932

Fides

2/2012
(10.2.)

Katolinen hiippakuntalehti. Katolskt stiftsblad. 75. vuosikerta. ISSN 0356-5262.

L'Osservatore Romano

Tässä lehdessä

TOIMITUKSELTA
2 Pääkirjoitus

UUTISIA
3 Uutisia hiippakunnasta ja maailmalta

OREMUS
5 Hengellistä aineistoa

PAIMENELTA
6 Paavin viesti paastonajalle 2012
6 Otteita piispa Teemun kalenterista
7 Paastokäsky

ARTIKKELEITA
8 Keskiajan piispoista moni oli suomalaissyntyinen 2/2
9 Suomessa vietetään Raamattuvuotta
10 Suomalaisdelegaatio Roomassa
10 Paavin puhe suomalaisdelegaatiolle
11 Ekumenia Roomassa
12 Paavi Johannes Paavali II ja Bobby Sands
13 Ilmoita lapsesi oman uskonnon opetukseen!
13 Ekumeeninen rintama rasismia vastaan Jyväskylässä
14 Blasfemisk teaterpjäs väcker motreaktioner i Italien
14 Unio Mystica – den gudomliga upplevelsen genom bön och andakt
15 Akvinolainen ja Sienalainen

LUKIJOILTA
15 Lukijoilta

ENGLISH
16 Children are entitled to the education of the Catholic religion in Finnish schools
16 Miscellaneous

NUORILLE
17 Tapaaminen Jeesuksen kanssa: Jeesus asettaa eukaristian

OHJELMA
18 Seurakunnat
19 Tapahtumat

TAKASIVU
20 Pappi, jonka unelma mullisti maailman

Paavin viesti paastonajalle s. 6-7

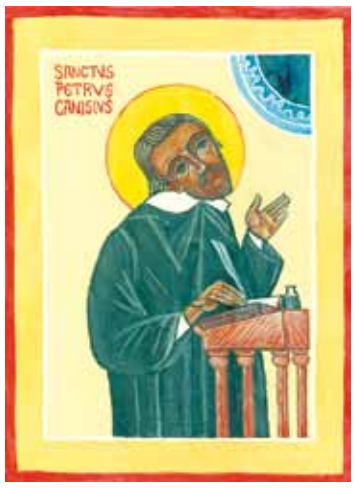

Fideksen vuosi 2012 (75. vuosikerta)

nro	dl	ilmestyy*
1	2.1.	13.1. (12.2.)
2	30.1.	10.2. (11.3.)
3	27.2.	9.3. (15.4.)
4	2.4.	13.4. (13.5.)
5	30.4.	11.5. (10.6.)
6+7	28.5.	8.6. (12.8.)
8	30.7.	10.8. (16.9.)
9	3.9.	14.9. (14.10.)
10	1.10.	12.10. (11.11.)
11	29.10.	9.11. (16.12.)
12	3.12.	14.12. (13.1.)

**) Sulkuihin on merkitty se päivämäärä, johon asti lehdessä julkaistavat ohjelmat ja ilmoitukset on syytä antaa.*

Katolinen hiippakuntalehti Fides
Päätoimittaja: Marko Tervaportti. Toimitus ja tilaukset: Katolinen tiedotuskeskus, Pyhän Henrikin aukio 1 B, 00140 Helsinki. Puhelin 09-6129470. Fax 09-650715. Pankkiyhteys: (IBAN) FI98 8000 1901 2425 53, (BIC) DABAFIHH. Ilmestyy 14 kertaa vuodessa. Vuosikerta 30 €, ulkomaille 35 €.

Katolskt stiftsblad Fides
Huvudredaktör: Marko Tervaportti. Redaktion och prenumeration: Katolsk informationstjänst, Sankt Henriksplatsen 1 B, 00140 Helsingfors. Telefon 09-6129470. Fax 09-650715. Bankförbindelse: (IBAN) FI98 8000 1901 2425 53, (BIC) DABAFIHH. Utkommer med 14 nummer årligen. Prenumeration 30 €, till utlandet 35 €.

PAINO / TRYCK
I-print Oy, Seinäjoki

INTERNET
katolinen.net > fides
fides@catholic.fi

OSOITTEENMUUTOKSET JA ILMOITUKSET / ADDRESSFÖRÄNDRINGAR OCH ANNONSER
info@catholic.fi

Demokratiasta ja vapauksista

Demokratian ja vapauksien välinen suhde ei ole kovin helppo. Voisi melkein ajatella, että tuo suhde on vähän samanlainen kuin pitkä avioliitto, joka kestää, vaikkei aina helppoa olisikaan, liitto, jonka on yksinkertaisesti pakko kestää. Voisiko mikään muu järjestelmä kuin demokratia taata järjestelmällisesti, varmasti ja kestävästi, että ihmisten perusvapauksia kunnioitetaan eikä niihin kajota? Ja toisaalta, voisiko mikään muu kuin oikeus vapaasti harjoittaa vapauksiaan todella olla ensimmäinen ja välttämätön edellytys toimivalle demokratialle?

En tietenkään tässä yhteydessä puhu vapaudesta absoluuttisena oikeutena tehdä aivan mitä tahansa, vaan ennen kaikkea vapaudesta uskoa, ajatella ja – yhteisen hyvän rajoissa – toimia oman vakaumuksen mukaisesti.

Länsimainen demokratia on viime vuosina pärjännyt monilla mittareilla mitattuna oikein hyvin. Talous on kasvanut, rauha on jotakuinkin säilynyt, hyvinvointi on lisääntynyt. Kaiken tämän valossa kenelläkään ei pitäisi olla mitään valittamista eikä huomauttamista. Kuitenkin syvemmälle katsoen ja yhteiskunnallisia ilmiöitä laajemmin tarkastellen kaikki ei ole pelkkää ruusuilla tanssimista.

Yhdysvalloissa uskonnollisten yhteisöjenkin on pian osallistuttava sellaisten terveyspalveluiden maksamiseen, jotka ovat selvässä ja avoimessa ristiriidassa esimerkiksi katolisen uskon kanssa (ks. s. 3). Maan katoliset ja ortodoksiset piispat ja monet uskonnolliset järjestöt, eikä vain katolisen kirkon piiristä, ovat nousseet vastustamaan kyseistä lakia ja vaativat sen muuttamista.

Mistä on kysymys? Siitä, että uskonnon- ja omantunnonvapautta yritetään tehdä alisteiseksi yhteiskunnan omaksumalle politiikalle. Tuo politiikka voi olla tarkoitettu hyvän tuottamiseksi, ja siitä on päätetty demokraattisesti, mutta onko oikein, että sen soveltaminen kaikilta osin tehdään pakolliseksi niillekin, joiden vakaumuksen kanssa sen kaikki yksityiskohdat eivät ole yhteensovitettavissa?

Kyse on laajemmasta ongelmasta kuin vain yksittäisestä tapauksesta Yhdysvalloissa. Meillä Euroopassakin vapauksista on pidettävä huolta. Monissa asioissa yhteiskunnat ovat ikävä kyllä eri linjoilla kuin uskon valaisema omatuntomme ja käsityksemme hyvästä ja pahasta, ihmisen tosi luonnosta (vrt. paavin puhe suomalaisdelegaatiolle, s. 10). Silti meidät on hiljaa tehty myös omantuntomme vastaisten politiikkojen maksajiksi, ja sen roolin olemme kiltisti omaksuneet.

Onko hiljaisuus myöntymisen merkki? Mitä se osoittaa omasta uskonvakaumuksestamme? Mitä se osoittaa valmiudestamme rakentaa demokraattista yhteiskuntaa ei vain vieraina, vaan todellisina, täysivaltaisina kansalaisina, joilla on oikeus ja velvollisuus tuoda ja ilmaista omat näkemyksensä? Seiskäämme sanojemme takana ja pitäkäämme huolta siitä, että demokratia ja perusvapaudet rakentavat yhdessä yhteistä hyvää.

M. Tervaportti

Katolinen kirjakauppa

Katolisen tiedotuskeskuksen kirjakauppa on nyt verkossa. Tutustu kirjavalikoimaamme ja tee turvallisesti ostoksia verkkopankkitunnuksillasi.

Valikoimamme laajenee koko ajan, lisäksi lisäämme ruotsin- ja englanninkielisten kirjojen määrää.

katolinenkirjakauppa.net

Sunnuntait ja juhlapyhät

11.2. lauantai, arkipäivän messu, tai Lourdesin Neitsyt Maria: Sairaiden päivä.

12.2. KIRKKOVUODEN 6. SUNNUNTAI (II)
1L 3. Moos. 13:1-2, 45-46
Ps. 32:1-2, 5, 11. - vrt. 7
2L 1. Kor. 10:31 - 11:1
Ev. Mark. 1:40-45

19.2. KIRKKOVUODEN 7. SUNNUNTAI (III)
1L Jes. 43:18-19, 21-22, 24b-25
Ps. 41:2-3, 4-5, 13-14. - 5bc
2L 2. Kor. 1:18-22
Ev. Mark. 2:1-12

22.2. tuhkakeskiviikko
1L Joel 2:12-18
Ps. 51:3-4, 5-6a, 12-13, 14+17. - vrt. 3
2L 2. Kor. 5:20 - 6:2
Ev. Matt. 6:1-6, 16-18
Paasto- ja abstinenssipäivä.
Ei vietetä: pyhän apostoli Pietarin piispanistuin, juhla

26.2. PAASTON 1. SUNNUNTAI (I)
1L 1. Moos. 9:8-15
Ps. 25:4-5ab, 6+7cd, 8-9. - 10
2L 1. Piet. 3:18-22
Ev. Mark. 1:12-15

4.3. PAASTON 2. SUNNUNTAI (II)
1L 1. Moos. 22:1-2, 9-13, 15-18
Ps. 116:10+15, 16-17, 18-19. - 9
2L Room. 8:31b-34
Ev. Mark. 9:2-10

11.3. PAASTON 3. SUNNUNTAI (III)
1L 2. Moos. 20:1-17
Ps. 19:8, 9, 10, 11. - Joh. 6:68
2L 1. Kor. 1:22-25
Ev. Joh. 2:13-25
Voidaan käyttää myös vuoden A lukukappaleita: 1L 2. Moos. 17:3-7, Ps. 95:1-2, 6-7abc, 7d-9. - 7d-8a, 2L Room. 5:1-2, 5-8, Ev. Joh. 4:5-42 tai Joh. 4:5-15,19-26, 39a, 40-42

18.3. PAASTON 4. SUNNUNTAI – LAETARE (IV)
1L 2. Aik. 36:14-16, 19-23
Ps. 137:1-2, 3, 4-5, 6. - 6a
2L Ef. 2:4-10
Ev. Joh. 3:14-21
Voidaan käyttää myös vuoden A tekstejä, jolloin oma prefaatio (de caeco nato): 1L 1. Sam. 16:1b, 6-7, 10-13a, Ps. 23:1-3a, 3b-4, 5, 6. - 1, 2L Ef. 5:8-14, Ev. Joh. 9:1-41 tai Joh. 9:1, 6-9, 13-17, 34-38.
Ei vietetä: pyhä Kyrillos Jerusalemilainen, piispa ja kirkonopettaja.

19.3. MAANANTAI, PYHÄ JOOSEF, NEITSYT MARIAN PUOLISO, JUHLAPYHÄ, VELVOITTAVA
1L 2. Sam. 7:4-5a, 12-14a, 16
Ps. 89:2-3, 4-5, 27+29. - 37
2L Room. 4:13, 16-18, 22
Ev. Matt. 1:16, 18-21, 24a tai Luuk. 2:41-51a

Hiippakunnan jäsenmaksu

Saaja:
Katolinen kirkko
Suomessa

Pankkitili:
FI78 1014 3000 2374 91
NDEAFIHH

Viitenumero:
90010

Lisätietoja:
katolinen.net/
?page_id=290

Membership fee of the Diocese

Receiver:
Katolinen kirkko
Suomessa

Bank account:
FI78 1014 3000 2374 91
NDEAFIHH

Reference number:
90010

More information:
katolinen.net/
?page_id=290

Maailman perhetapaaminen Milanossa touko–kesäkuun vaihteessa

Paavillinen perheneuvosto järjestää yhdessä Milanon arkkihiippakunnan kanssa seitsemännen maailman perhetapaamisen Milanossa touko-kesäkuun vaihteessa. Paikalle odotetaan Espanjan Valenciassa vuonna 2009 järjestetyn edellisen perhetapaamisen perusteella toista miljoonaa uskovaa. Tapaamisessa käytetään monia eri kieliä.

Maailman perhepäivään voi rekisteröityä maaliskuun loppuun asti. Saapuminen on tiistaina 29.5. ja paluu paavin viettämän sunnuntaimessun jälkeen 3.6. Perhepäivän teemana on ”työ ja juhla”, jota paavi **Benedictus XVI** kuvaa seuraavasti:

”Lähestyvä Maailman perhetapaaminen tarjoaa erinomaisen mahdollisuuden ajatella uudestaan työtä ja juhlaa perheen perspektiivistä, perheen, joka on yhtenäinen ja avoin elämälle, täysin integroitunut yhteiskuntaan ja kirkkoon ja joka pitää huolta ihmissuhteidensa laadusta ja omasta taloudestaan.”

KATT

- Rekisteröityminen: http://www.family2012.com/
- Ohjelma: http://www.family2012.com/en/programme.php
- Katekeettinen materiaali: http://www.family2012.com/en/catecheses.php
- Uutinen perhetapaamisesta: http://www.romereports.com/palio/cardinal-antonelli-were-trying-to-make-world-meeting-of-families-a-truly-global-event-english-5850.html

Uskonnon-vapaus koetuksella Yhdys-valloissa

Yhdysvaltain katolinen piispainkokous samoin kuin Pohjois-Amerikan ortodoksisten piispojen kokous on tuominnut jyrkästi Yhdysvaltain liittovaltion tammikuussa julkistaman päätöksen, että myös voittoa tavoittelemattomien yritysten ja yhteisöjen on kustannettava työntekijöidensä haluamat sterilisaatiot ja ehkäisyt sekä abortin aiheuttavat lääkkeet. Siirtymäaikaa on annettu yksi vuosi.

Helmikuun ensimmäisinä päivinä tehdyn kartoituksen mukaan jo yli 90 prosenttia Yhdysvaltain noin 180 hiippakuntapiispasta on vaatinut päätöksen kumoamista.

Kardinaalinimityksen juuri saanut New Yorkin arkkipiispa Timothy Dolan sanoi piispainkokouksen puolesta antamassaan lausunnossa, että ”Yhdysvaltain piispat pitävät ’kirjaimellisesti kohtuuttomana’ Obaman hallinnon päätöstä vaatia edelleen, että sterilisaatio, abortin aiheuttavat lääkkeet ja ehkäisyvälineet tulisi sisällyttää käytännössä kaikkiin [yritysten ja yhteisöjen] terveyssuunnitelmiin. … Käytännössä presidentti siis sanoo, että meillä on vuosi aikaa miettiä, miten voimme toimia omantuntomme vastaisesti.”

”Amerikan kansalaisten pakottaminen tekemään valinta, jossa täytyy toimia omantunnon vastaisesti tai luopua terveyspalveluista, on kirjaimellisesti kohtuutonta. Se on aivan yhtä paljon hyökkäys terveyspalveluihin pääsemistä kuin uskonnonvapautta vastaan.”

Kardinaali-electus Dolan totesi lausunnossaan, että ”katoliset piispat ovat yhteistyössä muiden amerikkalaisten kanssa sitoutuneet uudistamaan kyseistä lakia ja muuttamaan tätä epäoikeudenmukaista säädöstä”.

KATT/VIS/CNA

Uusi patriarkka Venetsiaan

Paavi **Benedictus XVI** on 31.1. nimittänyt La Spezia – Sarzana – Brugnaton piispan **Francesco Moraglian** seuraavaksi Venetsian patriarkaksi.

Piispa Moraglia on syntynyt Genovassa ja hän sai pappisvihkimyksen kuuluisalta kardinaali Giuseppe Siriltä vuonna 1977. Hän on valmistunut teologian tohtoriksi Paavillisesta Urbanianan yliopistosta ja opettanut Genovan arkkihiippakunnan pappisseminaarissa sekä toiminut seurakuntatyössä Genovassa. Tämän lisäksi hän on esimerkiksi toiminut dogmaattisen teologian professorina.

Venetsian edellinen patriarkka, kardinaali Angelo Scola, sai kesällä nimityksen Milanon arkkipiispaksi.

KATT/VIS/RV

Ennätysmäärä kävijöitä Vatikaanin museoissa

Vatikaanin museoiden kävijämäärä kipusi uuteen ennätykseen vuonna 2011. Kävijöitä oli yhteensä hieman yli 5 miljoonaa. Museoiden johtaja **Antonio Paolucci** pitää tietoa ilahduttavana, jopa ihmeellisenä. Tällaisilla kävijämäärillä Vatikaanin museot ovat samassa mittakaavassa kuin British Museum Lontoossa, Pietarin Eremitaasi tai Madrin Prado-museo.

Maailman suosituin museo on ilmeisesti Pariisin Louvre, jossa käy vuosittain yli 8,5 miljoonaa vierasta. Vertailun vuoksi Firenzen Uffizi-galleriassa käy vuosittain noin 1,5 miljoonaa vierasta.

KATT/VIS/CNA

Konferens i Rom om helande och förnyelse

Företrädare för 100 biskopskonferenser och 30 religiösa ordnar är i Rom denna vecka för att lansera ett globalt initiativ för att förhindra fall av sexuella övergrepp inom Katolska kyrkan.

Initiativet presenterades under en presskonferens i fredags. Mötet pågår i det påvliga universitetet ”Gregoriana” under en fyradagarskonferens med titeln "Mot helande och förnyelse", med stöd av statssekretariatet och den romerska kurian.

Efter nästan två års förberedelser, beskrivs konferensen som pågår bakom stängda dörrar som ett symposium för katolska biskopar och ordensledare om hur man hanterar de förödande effekterna av sexuella övergrepp. Det är första gången som representanter för 100 biskopskonferenser och över 30 religiösa ordnar har samlats för att höra förstahandsupplysningar från offer och för att försöka främja en konsekvent reaktion på detta "öppna sår" som det ofta har kallats.

Alla deltagare har uppmanats att träffa offren i deras egna länder och lyssna till deras berättelser och att ha en klar uppfattning om vad helande och förnyelse kan ha inneburit för offren som i många fall levde i årtionden utan att någonsin tala om de kränkningar som de utsattes för.

Marie Collins från Irland kommer att berätta för deltagarna om hennes eget behov av att inte bara höra prästen be om förlåtelse - något som hon redan har tillgivit honom - men att höra kyrkoledare: präster, biskopar och kardinaler, ta sitt ansvar för förlängandet av offrens lidande genom att ha satt kyrkans rykte framför barnens behov.

Ett centralt ögonblick under konferensen sker nu på tisdag då sju olika grupper inom kyrkan erkänner sitt ansvar och ber offren om förlåtelse.

Ett annat avgörande ögonblick blir lanseringen av ett lärocenter i München, som kommer att försöka samla olika länders erfarenheter och praktiska åtgärder rörande hanteringen av övergrepp, och göra dem tillgängliga för kyrkor i länder runt om i världen.

Under konferensen kommer man att framföra ett budskap från påven **Benedikt XVI** och påvens talesman Fader **Federico Lombardi** SJ sade till journalisterna i fredags att detta möte innebär att man breddar sina vyer - särskilt i de länder och kulturer som ännu inte har tagit itu med detta problem - och att det kommer att innebära ett mycket konkret steg framåt för hela kyrkan.

KATT/RV

Pilgrimsrekord i Aparecida

Sanktuariet i Aparecida i Brasilien tog förra året emot nästan elva miljoner besökare. Det meddelas av den brasilianska biskopskonferensen som samtidigt påpekar att det rör sig om nästan 506.000 pilgrimer mer än året innan. Oktober var den månad som man registrerade det största antalet pilgrimer. Och den 13 november var den dag under år 2011 som hade det största antalet besökare, nästan 200.000 personer. Det var en lång veckohelg då det kom ungdomar från hela Brasilien i samband med den tredje nationella pilgrimsfärden för ungdomar då man överlämnade symbolerna för Världsungdomsdagen.

Även i semestertid föredrog pilgrimerna att bege sig till Aparecida-sanktuariet som är det största Mariasanktuariet i världen. I en broderlig atmosfär besökte drygt en miljon personer Aparecida i juli. ”2011 var ett välsignat år”, säger sanktuariets rektor, redemptoristprästen pater **Darci**. ”Det kom ett stort antal pilgrimer även under hela veckan. Därför får vi se till att mottagandet av pilgrimer fungerar alla dagar".

KATT/RV/VIS

Krusifiksiohje Vatikaania varten

Vatikaanin kirkkojen ja kappeleiden kaikilla alttareilla on uuden ohjesäännön mukaan oltava krusifiksi sijoitettuna siten, että sen korpus on käännetty kohti selebranttia.

Ohjesääntö on otettu käyttöön kaikessa hiljaisuudessa ja siitä on kertonut mm. arvovaltainen amerikkalainen *Homiletic and Pastoral Review* -lehti.

Viime vuosikymmeninä krusifiksin paikkaa alttarilla on välillä kyseenalaistettu, kun on ajateltu, että alttarin päällä mahdollisesti riippuva suuri risti tai kuoriin sijoitettu kulkueristi korvaisi sen. Tai sitten se on haluttu poistaa televisiokameroiden näkyvyyden parantamiseksi.

Amerikkalaislehden asiantuntijan, isä **Stefan Heidin** mukaan "ristin täytyykin häiritä". Se on keskeinen merkki pelastuksesta ja liturgisen toiminnan keskipiste. Kun pappi viettää messua alttarilla, hän rukoilee lakkaamatta, mikä saa myös ulkoisia, näkyviä merkkejä.

Kuten pyhä isä **Benedictus XVI** on moneen kertaan todennut, on toivottavaa, että paavillisista liturgioista otettaisiin yhä enemmän mallia, jotta myös muualla katolisessa kirkossa liturgiaa vietettäisiin kauniilla, arvokkaalla tavalla.

Krusifiksin paikka keskellä alttaria saa vahvistuksen myös Paavin liturgisten viettojen toimistosta, joka on julkaissut seuraavan tekstin:

Krusifiksi keskellä alttaria

Katolisen kirkon katekismuksen kompendium tekee seuraavan kysymyksen: "Mitä on liturgia?" ja vastaa:

"Liturgia on Kristuksen salaisuuden ja erityisesti hänen pääsiäissalaisuutensa viettämistä. Siinä ilmaistaan merkein ja toteutetaan Jeesuksen Kristuksen papillisen viran täytäntöönpanon kautta ihmisten pyhitys ja toimitetaan Jumalalle kuuluva Kristuksen mystisen ruumiin, pään ja jäsenten, julkinen kultti." (KKKK, 218)

Tästä määritelmästä käsin voidaan ymmärtää, että Kristus, ikuinen ylipappi, ja hänen kärsimisensä, kuolemansa ja ylösnousemuksensa pääsiäissalaisuus ovat kirkon liturgisen toiminnan keskipisteessä. Liturgian on oltava tämän teologisen totuuden läpinäkyvyyden viettämistä. Vuosisatojen ajan kirkon valitsema merkki, jota kohti sydän ja ruumis voivat kääntyä, on ollut kuvaus ristiinnaulitusta Jeesuksesta.

Krusifiksin keskeisyys jumalanpalveluksessa oli aikaisemmin selvempi. Silloin eukaristian vietossa sekä papit että uskovat olivat kääntyneinä kohti krusifiksia. Risti oli asetettu alttarin eteen keskelle, ja alttari puolestaan oli kiinni seinässä sääntöjen määräämällä tavalla. Nykyisessä käytännössä, jossa eukaristiaa vietetään "kansaan päin kääntyneenä", krusifiksi on usein sijoitettu alttarin sivulle ja niin se menettää keskeisen paikkansa.

Paavi istuimellaan Pietarinkirkon pääalttarin edessä. Krusifiksi on keskellä alttaria. Seitsemän kynttilää on merkkinä siitä, että messun viettää hiippakunnan oma piispa.

Teologi ja kardinaali Joseph Ratzinger painotti useita kertoja, että myös "kansaan päin kääntyneenä" tapahtuvissa vietoissa krusifiksin pitäisi säilyttää keskeinen paikkansa ja että olisi mahdotonta kuvitella, että kuvaus ristiinnaulitusta Herrasta – joka on ilmaus hänen uhristaan ja siten eukaristian tärkeimmästä merkityksestä – voisi olla jollakin tavalla häiriöksi. Tultuaan paaviksi Benedictus XVI mainitsi kirjoitustensa kokoomateoksen "Gesammelte Schriften" ensimmäisen osan johdannossa olevansa iloinen siitä, että hänen kuuluisassa kirjassaan "Liturgian henki" tekemänsä ehdotus sai kannatusta. Tuo ehdotus oli seuraavanlainen: "Siellä missä yhteinen kääntyminen itää kohti ei ole käytännössä mahdollista, risti voi palvella sisäisenä itänä uskossa. Ristin tulee seistä alttarin keskellä ja olla papin ja rukoilevan seurakunnan katseen yhteinen kohde." (Liturgian henki, 2, 2)

Krusifiksi alttarin keskellä kokoaa yhteen monia hienoja pyhän liturgian merkityksiä. Niitä esittelee Katolisen kirkon katekismuksen kohta 618, joka päättyy kauniiseen pyhän Rosa Limalaisen sitaattiin:

"Ristinkuolema on Kristuksen ainutkertainen uhri; hän on ainoa välittäjä (vrt. 1. Tim. 2:5) Jumalan ja ihmisten välillä. Mutta koska hän ihmiseksitulleessa jumalallisessa persoonassaan 'on tavallaan yhdistynyt jokaiseen ihmiseen', hän 'tarjoaa kaikille mahdollisuuden jollakin Jumalan tuntemalla tavalla yhdistyä tähän pääsiäisen salaisuuteen' (Gaudium et spes, 22). Jeesus kehottaa opetuslapsiaan 'ottamaan ristinsä' ja seuraamaan häntä (vrt. Matt. 16:24), sillä kärsihän 'Kristuskin meidän puolestamme ja jätti meille esikuvan, jotta me seuraisimme hänen jälkiään' (vrt. 1. Piet. 2:21). Hän haluaa yhdistää lunastavaan uhriinsa juuri ne, jotka ensimmäisinä pääsivät osallisiksi uhrin hedelmistä (vrt. Mark. 10:39; Joh. 21:18-19; Kol. 1:24). Tämä koskee ennen kaikkea hänen äitiään, joka on liitetty syvemmin kuin kukaan muu hänen lunastavan kärsimisensä salaisuuteen (vrt. Luuk. 2:35). 'Taivaaseen nousemiseksi ei ole mitään muita portaita kuin risti.' (pyhä Rosa Limalainen: P. Hansen, Vita mirabilis. s. 137.)" (KKK, 618)

KATT/kath.net/vatican.va

Neokatekumenaalien katekeesin rukoukset hyväksyttiin

Paavi **Benedictus XVI** otti perjantaina 20.1. Vatikaanissa vastaan noin 7000 neokatekumenaalisen tien jäsentä ja kannattajaa. Tapaamisen aikana paavi siunasi 17 ryhmää, joihin kuhunkin kuuluu 3-4 perhettä ja pappi. Näiden ryhmien on tarkoitus lähteä julistamaan evankeliumia eri puolille maailmaa, varsinkin Kiinaan ja muualle Aasiaan. Pyhä isä kiitti lähtijöitä heidän valmiudestaan toimia uuden evankelioinnin airuina.

Samassa tilaisuudessa ilmoitettiin, että rukoukset ja hartaudet, jotka kuuluvat neokatekumenaalien käyttämään katekeettiseen materiaaliin, on hyväksytty.

Toisin kuin joissakin uutisissa on väitetty, kysymys ei kuitenkaan ole liturgioista, joiden vietto on tarkoin määritelty kirkon virallisissa liturgisissa kirjoissa (esim. messu, sakramentit, hetkipalvelus). Näiden osalta paavi kehotti seuraamaan uskollisesti kirkon antamia liturgisia ohjeita.

Neokatekumenaalisen tien katekeettiset ryhmät viettävät messua pääsääntöisesti erikseen lauantai-iltaisin, monesti jossakin muualla kuin kirkkorakennuksessa. Yhteisön messuissa on hyväksytty kaksi poikkeusta messuliturgian yleisistä ohjeista: kokeilumielessä voidaan rauhantervehdys antaa jo yleisten esirukousten jälkeen ja kommuunio voidaan jakaa kahdessa muodossa uskoville, jotka seisovat omalla paikallaan.

Paavi muistutti puheessaan myös siitä, että on tärkeää nähdä neokatekumenaalinen tie nimenomaan kulkemisena kohti täydellistä integroitumista seurakunnan elämään ja sen kohokohtaan, yhteisen messun viettoon, joka on "kaikkien ykseyden todellinen paikka".

KATT/VIS/CNA/Zenit

Maneesikatu 2a, 00170 Helsinki,
klo 8–15 tai sopimuksen
mukaan, puh. 09-1357998,
s-posti: caritas@caritas.fi
Kotisivut: www.caritas.fi

Caritas

ADVENTTIKERÄYS 2011

Keräyksen tuotto 5 851,01.

- Nasaretin pyhän perheen seurakunta 380,00
- Pyhän Birgitan ja autuaan Hemmingin seurakunta 345,25
- Pyhän Henrikin katedraaliseurakunta 485,75
- Pyhän Marian seurakunta 1 518,55
- Pyhän Olavin seurakunta 184,51
- Pyhän ristin seurakunta 933,95
- Pyhän Ursulan seurakunta 67,00
- Birgittalaissisaret 350,00
- Karmeliittasisaret 67,00
- Seura- ja sisarkunnat yhteensä 4 332,01
- Suorat tilisiirrot 1 519,00

Kiitokset kaikille keräykseen osallistuneille! Adventtikeräyksen tuotto käytetään Itä-Afrikan kuivuuden tuhoista kärsineille sekä kotimaan maahanmuuttajatyöhön seurakuntien kautta.

———

KUN HALUAT YLLÄTTÄÄ YSTÄVÄSI, KÄVÄISE CARITAS-KAUPASSA MANEESIKADULLA.

Valikoimissa luostarituotteita Espanjasta ja Ranskasta.

- suklaita, hygieniatuotteita, hajustesaippuoita ja kynttilöitä
- ekologisesti tuotettua silkkikangas Intiasta; UUTUUTENA silkkityynyliinoja ja pussukoita
- kortteja ja koruja Keniasta
- kookospähkinänkuoresta valmistettuja tuotteita Intiasta

Myös postiennakolla.

Tervetuloa!

Rukouksen apostolaatti

Rukoilemme...

Helmikuu

Että kaikki kansat saisivat tarpeeksi vettä ja muita luonnonvaroja elämänsä ylläpitämiseksi.

Että Herra tukisi kaikkia niitä, jotka köyhimmissä maissa hoitavat sairaita ja vanhuksia.

Maaliskuu

Että kaikkialla maailmassa arvostettaisiin naisten roolia yhteiskunnan kehittämisessä.

Että Pyhä Henki antaisi kestävyyttä kaikille, joita erityisesti Aasiassa syrjitään, vainotaan ja tapetaan Kristuksen tähden.

Böneapostolatet

Vi ber ...

Februari

Att alla folk får tillgång till vatten och andra förnödenheter för livets uppehälle.

Att Herren stödjer alla dem, som i de fattigaste områdena, vårdar sjuka och gamla.

Mars

Att kvinnornas roll för samhällsutvecklingen blir erkänd och uppskattad över hela världen.

Att den Helige Ande ger uthållighet åt alla dem som, speciellt i Asien, blir diskriminerade, förföljda och dödade för Kristi namns skull.

Meditaatio

Tämä kuukauden rukousaihe muistutti minua Stelliksen saunan oven yläpuolella olevasta pienestä taulusta, jossa oli luettavissa vanha suomalainen kansanviisaus: Vesi vanhin voitehista, lääkkehistä parahin.

Sanontatapa selittää kauniisti veden ja muitten luonnonvarojen tärkeyttä ihmiselämälle ja kansojen hyvinvoinnille. Vesi kuuluu yhdessä valon, ilman ja maan kanssa luomakunnan neljään perusainekseen. Ne tekevät elämän mahdolliseksi ja hedelmälliseksi, myös ihmiselle, kun hän elää yhteydessä Luojansa kanssa, kuten jo Raamatun ensimmäisessä psalmissa on sanottu: hyvä on sen osa, joka ei vaella jumalattomien tavoin, hän on kuin puu, vetten äärelle istutettu; se antaa hedelmän ajallaan.

Veden määrän väheneminen ja saastuminen on nykymaailman suurimpia ongelmia. Teollisuus tarvitsee yhä enemmän vettä, niin kuin maaviljely aina on tarvinnut. Me ihmisetkin tarvitsemme vettä, joka kelpaa juomavedeksi. Ilman sitä me kuolisimme. Kun pari vuotta sitten suuri maajäristys koetteli Haitia, syntyi monenlaisia ongelmia, mm. kolera levisi puhtaan juomaveden puutteesta. Puoli miljoonaa sairastui ja noin 7000 ihmistä on tähän asti jo kuollut tähän tautiin. Useammat terveysjärjestöt pyrkivät auttamaan sairastuneita, mutta ne eivät saa kylliksi lahjoituksia rokotusten kustantamiseksi. Näyttää siltä, että yhä uusien katastrofien syntymisen tähden kansainväliset avustusjärjestöt eivät pysty antamaan enempää kuin ensi-apua.

Toinen rukousaihe liittyy myös terveydenhoitoon ja koskee sairaanhoitoa kehitysmaissa. Sairaitten tehokas hoito ja siitä huolehtiva henkilöstö ja lääkitys ovat usein liian kalliita, jotta tavallinen köyhä perheen elättäjä voisi maksaa ne.

Monissa maissa ei ole hyvää julkista ja yleistä sairausvakuutusta, niin kuin meillä on. Kuitenkin jossain on hyviä oppilaitoksia sairaanhoitajien koulutusta varten. Mutta kerran valmistuttuaan he lähtevät ulkomaille etsimään työtä, koska heidän omassa maassaan ei ole kylliksi työpaikkoja eikä valtion köyhyys salli uusien virkojen perustamista. Viime aikoina sairaanhoitajia on tullut Aasiasta myös Suomeen. Täällä he ovat tervetulleita palvelemaan sairaaloissa, koska tarvitaan kipeästi hoitajia. Osa heistä on katolilaisia. Me voimme auttaa heitä kotiutumaan maahamme ja seurakuntiimme. On rukoiltava sitä, että myös heidän kotimaissaan yleinen terveydenhoito kehittyisi niin, että myös köyhät kuten rikkaat saisivat sitä hoitoa ja lääkitystä, jota he tarvitsevat.

Voimme iloita siitä, että Suomessa tarjotaan työtä näille hoitajille ja että meidän sairaanhoitajapulamme loppuu. Mutta samalla emme saa sulkea silmiämme toiselta ongelmalta, joka siihen liittyy, nimittäin siltä, että tällä tavalla julkinen terveydenhuolto ei parane kehitysmaissa. Tämä ongelma taas haastaa hyvinvointimaat, jotka pystyvät hyvin järjestämään omaa talouselämäänsä ja terveydenhuoltoaan, että ne auttaisivat myös niitä maita, jotka eivät pysty siihen, eli että ne eivät ajattelisi vain omia tarpeitaan. Muussa tapauksessa ikään kuin jatkettaisiin entistä siirtomaapolitiikkaa, jota on vältettävä kaikkein keinoin oikeudenmukaisuuden nimessä.

isä Frans Voss SCJ

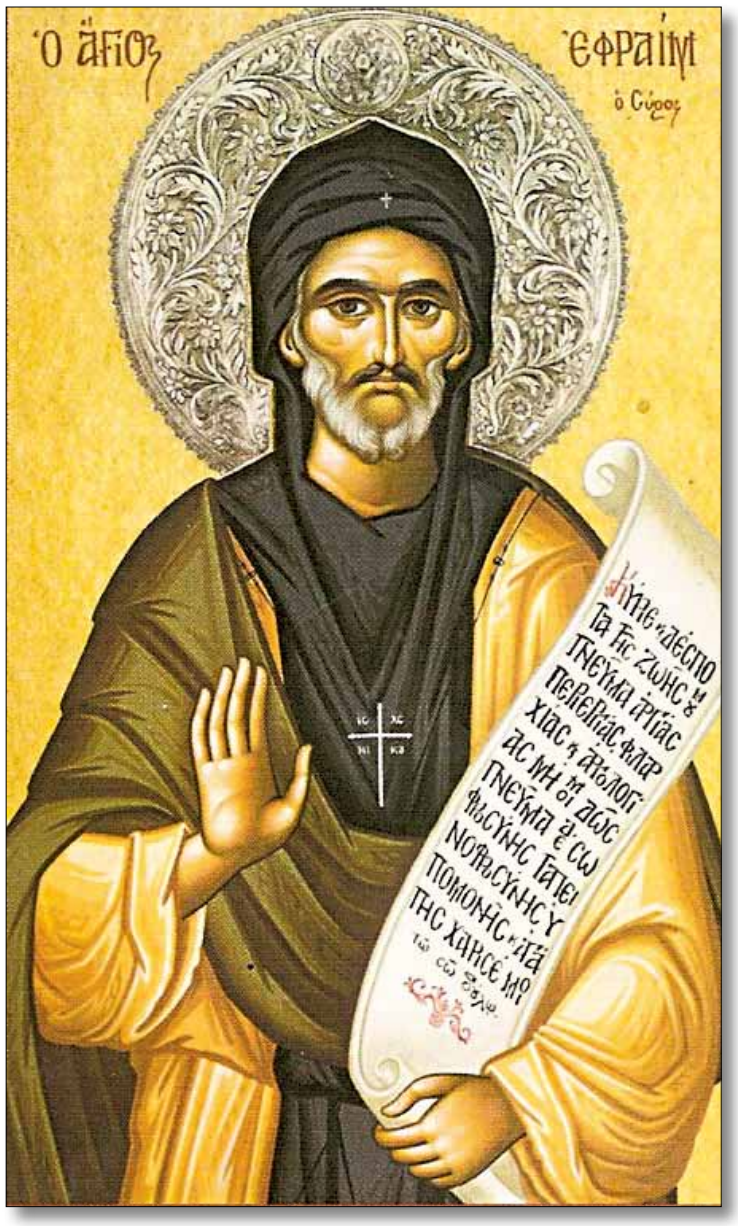

Paastorukous

Herra, minun elämäni valtias,
varjele minut laiskuuden, velttouden, vallanhimon
ja turhanpuhumisen hengestä.
Anna minulle, sinun palvelijallesi,
sielun puhtauden, nöyryyden,
kärsivällisyyden ja rakkauden henki.
Herra ja Kuningas,
anna minun nähdä rikokseni
ja olla veljeäni tuomitsematta,
sillä kiitetty olet sinä iankaikkisesti.
Aamen.

Pyhä Efraim Syyrialainen (k. 373)

Tankar kring livet

Du vet längden på mitt liv.
Du vet hur länge jag måste leva för att vara dig till behag.
Livet är ju bara en förberedning för det eviga hos Dig.
Därför är inget liv för kort eller för långt.
Längden på mitt liv är anpassat just för mig.
Det är under dessa livsdagar som jag ”slipas”
för att kunna komma till Dig.
Egentligen finns det inga motgångar
utan bara en ”finslipning” av mig och min själ.
Du tar mig till dig när jag är klar, inte före och inte senare.

Några tankar av Jan-Peter Paul

Hänen pyhyytensä paavi Benedictus XVI:n viesti paastonajalle 2012

“Pitäkäämme huolta toinen toisestamme ja kannustakaamme toisiamme hyviin tekoihin”” (Hebr. 10:24).

Rakkaat veljet ja sisaret

Paastonaika tarjoaa meille jälleen kerran tilaisuuden tarkastella kristillisen elämän syvintä ydintä: rakkautta. Nyt on sopiva aika uudistaa uskon matkaamme sekä yksittäisinä ihmisinä että yhteisönä Jumalan sanan ja sakramenttien avulla. Rukous ja muille jakaminen, hiljaisuus ja paasto täyttävät tämän matkan odottaessamme pääsiäisen iloa.

Tänä vuonna kutsun teitä miettimään muutamia ajatuksia Heprealaiskirjeen lyhyen katkelman valossa, joka kuuluu: “Pitäkäämme huolta toinen toisestamme ja kannustakaamme toisiamme hyviin tekoihin”. Nämä sanat ovat osa jaksosta, jossa kirjoittaja kehottaa meitä luottamaan Jeesukseen Kristukseen, ylipappiimme, joka on voittanut meille anteeksiannon ja avannut tien Jumalan luokse. Kristuksen vastaanottaminen kantaa hedelmää elämässä, jota rakentavat kolme teologista hyvettä: se tarkoittaa Herran lähelle tulemista “vilpittömin sydämin ja varmoina uskossamme (jae 22), “pysymistä lujana tunnustamassamme toivossa” (vrt. jae 23) ja aina tietoisesti eläen “rakkaudessa ja hyvissä teoissa” (vrt jae 24) yhdessä veljiemme ja sisartemme kanssa.

Heprealaiskirjeen kirjoittaja korostaa, että evankeliumin mukaisen elämän säilyttämiseksi on tärkeää osallistua yhteiseen liturgiaan ja rukoukseen ja muistaa iankaikkinen päämäärämme, joka on täysi yhteys Jumalan kanssa (vrt. jae 25). Tässä haluan käsitellä jaetta 24, joka tarjoaa lyhyen ja arvokkaan ja aina ajankohtaisen opetuksen kristillisen elämän kolmesta puolesta, jotka ovat huolenpito toisista, vastavuoroisuus ja henkilökohtainen pyhyys.

1. “Pitäkäämme huolta toinen toisestamme”: vastuu veljistämme ja sisaristamme.

Tämä ensimmäinen näkökulma on kutsu välittämiseen: kreikan kielen verbi tässä on katanoein, joka merkitsee tutkistelemista, tarkkaavaisuutta, huolellista huomioon ottamista ja arvioimista. Evankeliumi käyttää tätä sanaa, kun Jeesus kutsuu opetuslapsia ajattelemaan korppeja, jotka vaivaa näkemättä ovat Jumalan kaitselmuksen ja huolenpidon kohteina (vrt. Luuk. 6:41), ja huomaamaan hirren omassa silmässä, ennen kuin näemme roskan veljemme silmässä (Luuk 6: 41). Toisessa kohdassa heprealaiskirjettä on rohkaiseva kehotus “kiinnittää katse Jeesukseen” (Hepr. 3:1), uskomme apostoliin ja ylipappiin. Siten tämän kehotuksen alussa mainittu verbi käskee meitä katsomaan muita ja ennen kaikkea Jeesusta, välittämään toisistamme ja olemaan jäämättä erillemme ja välinpitämättömiksi veljiemme ja sisartemme kohtaloista.

Liian usein suhtautumisemme on kuitenkin juuri päinvastaista: välinpitämättömyyttä ja kiinnostumattomuutta, jotka ovat syntyneet itsekkyydestä ja naamioitu yksityisyyden kunnioittamiseksi. Tänäänkin Herran ääni kehottaa meitä kaikkia huolehtimaan toisistamme. Tänäänkin Jumala pyytää meitä olemaan veljiemme ja sisartemme vartijoita (1. Moos. 4:9), luomaan keskinäisen välittämisen ja huomioimisen suhteita muiden hyvinvoinnin ja kaikkien yhteisen hyvinvoinnin hyväksi. Toinen toisensa rakastamisen suuri käsky vaatii, että me tunnustamme vastuumme niitä kohtaan, jotka samoin kuin me itse ovat Jumalan lapsia ja hänen luomiaan.

Ihmisyydessä ja monessa tapauksessa myös uskossa tunnettavan veljeyden ja sisaruuden tulisi auttaa meitä tunnistamaan muissa Jumalan äärettömästi rakastama todellinen alter egomme. Jos harjaannumme näkemään tällä tavalla muut ihmiset veljinämme ja sisarinamme, sydämissämme syntyy luonnostaan solidaarisuutta, oikeudenmukaisuutta, laupeutta ja myötätuntoa heitä kohtaan. Jumalan palvelija paavi Paavali VI totesi, että nykypäivän maailma kärsii ennen muuta veljeyden puutteesta: “Maailma on sairas. Sen sairaus ei johdu siitä, että pieni joukko ihmisiä pitää hedelmättömästi voimavarojen käyttöä yksinoikeutenaan, vaan veljeyden puuttumisesta ihmisten ja kansojen kesken” (Populorum Progressio, 66).

Huolenpito muista merkitsee sen haluamista, mikä on heille hyväksi joka suhteessa: ruumiillisesti, moraalisesti ja hengellisesti. Meidän aikamme kulttuuri näyttää kadottaneen käsityksen hyvästä ja pahasta, kuitenkin ihmisillä on todellinen tarve saada vahvistus sille, että on olemassa hyvä ja että se pysyy, koska “Jumala on hyvä ja hänen tekonsa ovat hyvät” (vrt. Ps. 119:68). Hyvää on kaikki se, mikä antaa, suojelee ja edistää elämää, veljeyttä ja yhteyttä. Vastuu muista merkitsee halua ja työskentelyä muiden hyvän puolesta siinä toivossa, että myös heistä tulisi vastaanottavaisia hyvyydelle ja sen vaatimuksille. Huolenpito muista merkitsee heidän tarpeidensa tiedostamista. Raamattu varoittaa meitä siitä vaarasta, että sydämemme kovettuu eräänlaisesta “hengellisestä horroksesta”, joka tekee meistä tunnottomia muiden kärsimyksille.

Evankelista Luukas kertoo esimerkkinä tästä kaksi Jeesuksen vertausta. Vertauksessa laupiaasta samarialaisesta pappi ja leeviläinen ohittavat välinpitämättöminä rosvojen ryöstämän ja pieksemän miehen (Luuk. 10:30-32). Vertauksessa rikkaasta miehestä ja Lasaruksesta rikas mies ei välitä Lasaruksen köyhyydestä, vaikka tämä on kuolemaisillaan nälkään hänen ovenpielessään (Luuk. 16:19). Molemmat vertaukset näyttävät esimerkin huolenpidon, lähimmäisen rakastamisen ja hänelle myötätunnon osoittamisen vastakohdasta.

Mikä estää inhimillisen ja rakastavan katseen veljiämme ja sisariamme kohtaan? Usein se on aineellisen rikkauden omistaminen ja tunne omasta riittävyydestä, mutta kyseessä voi olla myös taipumus panna oma etu ja omat ongelmat kaiken muun edelle. Meidän ei pitäisi koskaan olla kykenemättömiä osoittamaan laupeutta kärsiviä kohtaan. Sydämemme eivät saa koskaan olla niin käpertyneitä omiin asioihimme ja huoliimme, että ne eivät kuule köyhien itkua. Sydämen nöyryys ja oma kokemus kärsimisestä voivat herättää meissä myötätunnon. “Oikeamielinen ymmärtää köyhää, jumalaton ei hänen huolistaan piittaa” (Sananl. 29:7). Me voimme siksi ymmärtää, miksi “autuaita ovat murheelliset” (Matt. 5:4), ne jotka sen tähden kykenevät näkemään ympärilleen ja tuntemaan myötätuntoa muiden kärsimystä kohtaan. Muiden tykö yltäminen ja sydämen avaaminen heidän tarpeilleen voi koitua tilaisuudeksi pelastua ja saada siunaus.

“Huolenpito toisista” sisältää myös huolenpidon heidän hengellisestä hyvinvoinnistaan. Tässä yhteydessä haluan ottaa esille kristittynä elämisen yhden alueen, joka on nähdäkseni melko unohdettu. Se on veljellinen ojentaminen iankaikkisen pelastuksen tähden. Nykyään me olemme hyvin auliita hyviin tekoihin ja huolehdimme muiden ruumiillisesta ja aineellisesta hyvinvoinnista, mutta vaikenemme lähes täydellisesti hengellisestä vastuustamme veljiämme ja sisariamme kohtaan. Näin ei ollut varhaisessa kirkossa tai niissä yhteisöissä, jotka olivat uskossaan täysin aikuisia, eivätkä huolehtineet ainoastaan veljien ja sisarten ruumiillisesta terveydestä vaan myös heidän hengellisestä terveydestään ja lopullisesta kohtalostaan.

Raamattu kehottaa meitä: “Nuhtele viisasta, niin hän rakastaa sinua. Anna viisaalle, niin hän yhä viisastuu; opeta vanhurskasta, niin hän saa oppia lisää” (vrt. Sananl. 9:8-9). Kristus itse kehottaa

Otteita piispa Teemun kalenterista

12.2. Espoon luterilaisen piispan vihkimys Espoon tuomiokirkossa

14.–19.2. Piispa retretissä

1.3. Uskontojen johtajien kokous Helsingissä

3.3. Pastoraalineuvoston kokous Pyhän Henrikin katedraaliseurakunnassa

5.–7.3. Pappienneuvoston kokous Turussa

8.–14.3. Pohjoismaiden piispainkokous Kööpenhaminassa

meitä nuhtelemaan syntiä tekevää veljeä (vrt. Matt: 18:15). Verbi, jota Uusi testamentti käyttää veljellisestä ojentamisesta, elenchein, on sama, jota käytetään kristittyjen profeetallisesta tehtävästä nuhdella sukupolveaan pahuuteen lankeamisesta. (vrt. Ef. 5:11). Kirkon traditioon on kuulunut "synnintekijöiden ojentaminen" hengellisenä laupeudentekona. On tärkeätä löytää uudestaan tämä kristillisen laupeuden ulottuvuus. Me emme saa vaieta pahan edessä. Ajatteepätäydellisiä (vrt. 1. Joh. 1:8). On siis suuri palvelus auttaa muita ja antaa muiden auttaa itseämme, niin että voimme olla avoimia koko totuudelle itsestämme, parantaa elämäämme ja kulkea suoraan Herran teillä. Aina tarvitaan katsetta, joka rakastaa ja kehottaa, joka tietää ja ymmärtää, joka osaa tehdä eron asioiden välillä ja antaa anteeksi (vrt. Luuk. 22:61), niin kuin Jumala on tehnyt ja jatkuvasti tekee kaikkien meidän kanssamme.

SIR

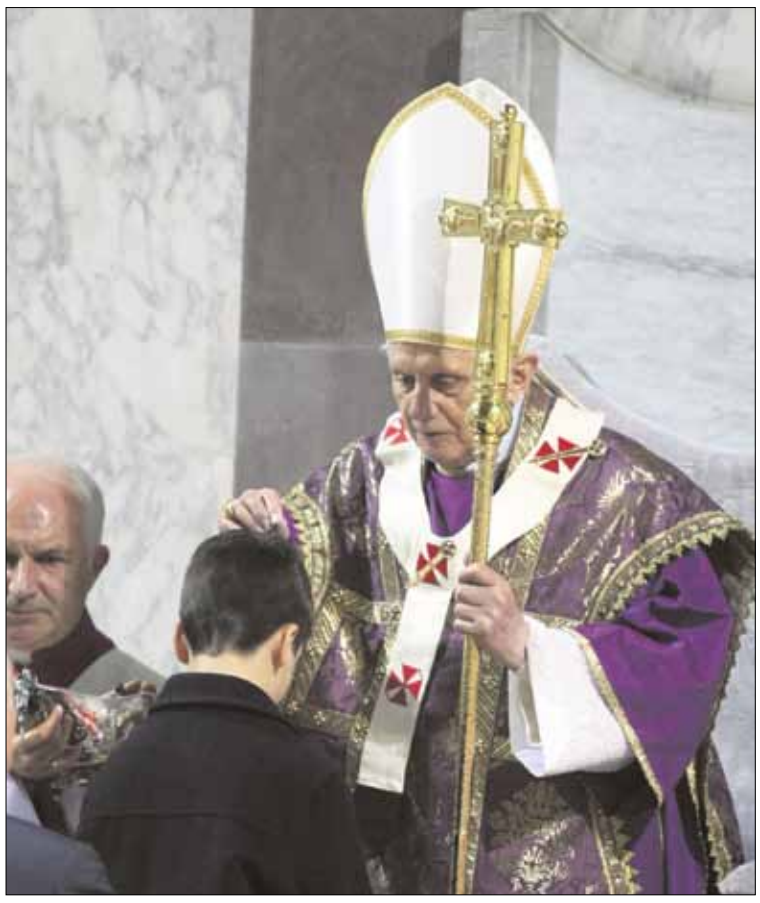

len kaikkia niitä kristittyjä, jotka kunnioituksesta ihmisiä kohtaan tai oman mukavuudenhalunsa tähden sopeutuvat vallalla olevaan mielipiteiseen ennemmin kuin varoittavat veljiään ja sisariaan ajattelutavoista ja teoista, jotka ovat vastoin totuutta eivätkä johda hyvään. Kristillistä kehotusta puolestaan ei koskaan motivoi halu syyttää tai rangaista. Sen lähtökohta on rakkaus ja laupeus ja se nousee esiin aidosta huolesta muiden hyvää kohtaan.

Kuten apostoli Paavali sanoo: "Jos joku tavataan tekemästä väärin, on teidän, joita Henki ohjaa, lempeästi ojennettava häntä. Olkaa kuitenkin varuillanne, ettette itse joudu kiusaukseen" (Gal. 6:1). Individualismin valtaamassa maailmassa on oleellista löytää uudestaan veljellisen ojentamisen tärkeys, jotta voisimme yhdessä vaeltaa kohti pyhyyttä.

Raamattu sanoo meille, että jopa "hurskas kaatuu seitsemän kertaa" (Sananl. 24:16); kaikki me olemme heikkoja ja

2. "Huolenpito toinen toisestaan": vastavuoroisuuden lahja

Huolenpito toisista on vastakkainen sille mentaliteetille, joka supistamalla elämän pelkästään sen maalliseen ulottuvuuteen ei pysty näkemään sitä eskatologisessa perspektiivissä ja hyväksyy minkä tahansa moraalisen valinnan henkilökohtaisen vapauden nimissä. Yhteiskunta, joka on omamme kaltainen, voi tulla sokeaksi ruumiilliselle kärsimykselle ja elämän hengellisille ja moraalisille vaatimuksille. Näin ei voi olla kristillisessä yhteisössä! Apostoli Paavali rohkaisee meitä "pyrkimään rakentamaan rauhaa ja vahvistamaan toinen toisiamme" (Room. 14:19) lähimmäisemme hyväksi "niin että hän rakentuu" (vrt. Room. 15:2), etsimättä omaa etuamme vaan pikemminkin "muiden ihmisten parasta, jotta he pelastuisivat" (1. Kor. 10:33). Nöyryyden ja rakkauden hengessä tapahtuvan keskinäisen ojentamisen ja rohkaiseminen tulee olla osa kristillisen yhteisön elämää.

Herran opetuslapset, jotka ovat yhteydessä häneen eukaristian kautta, elävät veljeydessä, joka sitoo heidät toisiinsa saman ruumiin jäseninä. Tämä tarkoittaa, että toinen ihminen on osa minua ja että hänen elämänsä ja hänen pelastumisensa koskevat omaa elämääni ja pelastumistani. Tässä kosketamme keskinäisen yhteytemme syvää ulottuvuutta: olemassaolomme liittyy muiden olemassaoloon hyvässä ja pahassa. Sekä synneillämme että rakkauden teoillamme on sosiaalinen ulottuvuus. Tämä vastavuoroisuus näkyy kirkossa, Kristuksen mystisessä ruumiissa: yhteisö osoittaa katumustaan jatkuvasti ja pyytää anteeksi jäsentensä syntejä, mutta myös jatkuvasti riemuitsee keskuudessaan näkyvistä hyveiden ja rakkauden esimerkeistä.

Kuten pyhä Paavali sanoo: Kaikkien tulee pitää yhtäläisesti huolta toinen toisestaan (vrt. 1. Kor. 12:25), koska me kaikki muodostamme yhden ruumiin. Laupeudentyöt veljiämme ja sisariamme kohtaan - kuten almujen antaminen, joka rukouksen ja paastoamisen tavoin, on tyypillistä paastonajalle - perustuu yhteenkuuluvuuteemme. Kristityt voivat myös ilmaista kuulumisensa samaan ruumiiseen, joka on kirkko, konkreettisella köyhistä köyhimpien avustamisella. Huolenpito toinen toisestaan tarkoittaa samalla myös sen hyvän tunnustamista, mitä Herra tekee muissa ihmisissä, ja niistä armon ihmeistä kiittämistä, joita kaikkivaltias Jumala hyvyydessään jatkuvasti saa aikaan lapsissaan. Kun kristityt havaitsevat Pyhän Hengen työn muissa ihmisissä, he eivät voi muuta kuin iloita ja antaa kunnian taivaalliselle Isälle (vrt. Matt 5:16).

3. "Kannustakaamme toisiamme rakkauteen ja hyviin tekoihin": yhteinen matka pyhyyteen

Nuo Heprealaiskirjeen sanat (10:24) pakottavat meitä pohtimaan yleistä kutsua pyhyyteen, hengellisen elämän jatkuvaa matkaa, jolloin me tavoittelemme suurempia hengellisiä lahjoja ja vielä parempaa ja hedelmällisempää rakkautta (vrt. 1. Kor. 12:31-13:13). Huolenpidon toinen toisistamme tulisi kannustaa meitä yhä tehokkaampaan rakkauteen, joka "niin kuin aamun kajo kirkastuu kirkastumistaan täyteen päivään", saa meidät joka päivä elämään ennakoiden sitä ikuista päivää, joka odottaa meitä Jumalassa. Meille tässä elämässä annettu aika on arvokasta, jotta pystyisimme näkemään ja tekemään hyviä töitä rakkaudesta Jumalaan. Tällä tavalla itse kirkko kasvaa jatkuvasti kohti täyttä kypsyyttä Kristuksessa (vrt. Ef. 4:13). Saamamme kehotus rohkaista toisiamme saavuttamaan rakkauden ja hyvien töiden täyteys kuuluu tähän dynaamiseen kuvaan kasvamisesta.

Surullista kyllä, aina on olemassa kiusaus tulla laimeaksi, sammuttaa Henki, kieltäytyä sijoittamasta saamiamme talentteja omaksi hyväksemme ja toisten hyväksi (vrt. Matt. 25:25-30). Kaikki me olemme saaneet hengellisiä tai aineellisia rikkauksia, jotka on tarkoitettu käytettäväksi Jumalan suunnitelman toteuttamiseen, kirkon hyväksi ja henkilökohtaisen pelastuksemme hyväksi (vrt. Luuk. 12:21b; 1. Tim. 6:18). Hengelliset opettajat muistuttavat meille, että uskon elämässä ne, jotka eivät etene, välttämättä taantuvat.

Rakkaat veljet ja sisaret, ottakaamme vastaan kutsu, joka tänään on yhä ajankohtaisempi, pyrkiä "tavallisen kristillisen elämän korkeaan standardiin" (Novo Millenio Ineunte, 31). Kirkon viisaus joidenkin esimerkillisten kristittyjen tunnistamisessa ja julistamisessa autuaiksi ja pyhiksi on tarkoitettu innostamaan muitakin seuraamaan heidän hyveittensä esimerkkiä. Pyhä Paavali kehottaa meitä "kunnioittamaan kilvan toinen toistamme" (Room. 12:10).

Maailmassa, joka vaatii kristityiltä uutta todistusta rakkaudesta ja uskollisuudesta Jumalaa kohtaan, meidän kaikkien tulisi tuntea tarvetta kilpailla keskenämme rakkaudessa, palvelemisessa ja hyvissä teoissa (vrt Hepr. 6:10). Tämä vetoomus on erityisen painava tänä pyhänä aikana, kun valmistaudumme pääsiäiseen. Rukoilen teidän puolestanne ja toivotan teille siunattua ja hedelmällistä paastonaikaa ja uskon teidät kaikki autuaan Marian, ainaisen Neitsyen esirukousten turviin ja annan teille sydämellisesti apostolisen siunaukseni.

Vatikaanissa, marraskuun 3. päivänä 2011.

Paavi Benedictus XVI

© Copyright 2012 - Libreria Editrice Vaticana

Paastokäsky

Helsingin piispan paastokäsky, joka toistaa Pohjoismaiden piispainkokouksen suositukset vuodelta 1985. Tänä vuonna (2012) tuhkakeskiviikko on 22.2.. ja pitkäperjantai 6.4.

1. Uskovia velvoittaa paasto ja liharuoasta pidättyminen, abstinenssi, tuhkakeskiviikkona ja pitkänäperjantaina. Paastoamisvelvollisuus koskee täysi-ikäisiä siihen asti, kun he täyttävät 60 vuotta, abstinenssi 14 vuotta täyttäneitä.

2. Perjantaisin jokainen 14 vuotta täyttänyt täyttää katumusvelvollisuuden esimerkiksi:

- pidättymällä liha- tai jostakin muusta ruoasta,
- pidättymällä alkoholin tai tupakan käytöstä tai jostakin muusta nautinnosta,
- pidättymällä kaikesta ruoasta tavallista pidemmän ajan; näin säästynyt raha voidaan lahjoittaa hiippakunnan Caritas-järjestön kautta käytettäväksi hätää kärsivien hyväksi,
- omistamalla erityistä huomiota perheen yhteiseen rukoukseen, osallistumiseen pyhään messuun, sakramentin palvontaan tai ristintien hartauteen,
- antamalla erityistä huomiota niille, jotka ovat köyhiä, sairaita, vanhuksia tai yksinäisiä.

3. Jokainen voi vapaasti valita sen katumuksen harjoittamisen muodon, jota hän tavallisina perjantaina noudattaa, eikä sen tarvitse aina olla sama.

4. Ei ole katsottava synniksi, jos joku ei täytä katumusvelvollisuuttaan jonain perjantaina. Vakava aikomus katumuksen harjoittamiseen on kuitenkin velvoittava.

+ Teemu Sippo SCJ
Helsingin piispa

Keskiajan piispoista
moni oli suomalaissyntyinen

Osa 2/2. Keskiajan piispoista moni oli suomalaissyntyinen. Piispa Teemu Sipon nimityksen ja vihkimisen uutisoinnissa esiintyi toistuvasti myös piispa Arvid Kurjen nimi. Piispa Arvid oli Turun hiippakunnan viimeinen katolinen piispa ennen reformaatiota.
Keitä olivat piispat Suomessa marttyyrikuoleman kohdanneen Henrikin ja Itämeren aaltoihin hukkuneen Arvid Kurjen välissä?

Suomalaisten piispojen sarja

(15) Johannes III Westfal, 1370–1385, oli syntyjään turkulainen, saksalaista porvarisukua. Hän oli toiminut kaniikkina, katedraalin taloudenhoitajana ja lyhyen aikaa kapitulin esimiehenä Johannes Pietarinpojan jälkeen. Hänet kapituli valitsi vaalilla piispaksi. Vaikka lopullinen piispojen nimitysoikeus oli siirtynyt paaville, kapitulin onnistui Johannes III:sta lähtien pitää piispanvirka suomalaissyntyisillä. Edellytys tälle oli, että vaalien oli oltava yksimielisiä.

Johanneksen aikana kirkon suuri skisma järkytti Turunkin hiippakuntaa. Rooman paavi ja Avignonin vastapaavi kävivät keskenään valtataistelua julistaen toisensa pannaan. Koko Pohjois-Eurooppa tunnusti Rooman paavin. Skisma vaikutti suomalaisten opiskeluun: Pariisin sijasta yhä useampi valitsi Prahan yliopiston.

(16) Bero II Balk, 1385–1412, oli vehmaalaista ylimyssukua ja Pariisin maisteri. Hän joutui maksamaan paaville nimityksensä vahvistamisesta 200 kultafloriinia. Tämä summa nimityksen vahvistamisesta säilyi sitten Turun hiippakunnan piispojen osalta samana keskiajan loppuun asti. Yhtä poikkeusta lukuun ottamatta Bero II:sta lähtien keskiajan piispat kuuluivat suomalaisiin rälssisukuihin. (Rälssimiehet olivat Ruotsissa ja Suomessa maanomistaja, joille oli myönnetty verovapaus kruunulle suoritettavan ratsupalveluksen vuoksi. Rälssistä kehittyi myöhemmin aatelissääty).

1300-luvun lopulta alkaen Turun piispa, kuten Ruotsin valtakunnan muutkin piispat, kuuluivat myös jäseninä Ruotsin kuninkaan valtaneuvostoon.

Bero II:n piispuuden aikana hiippakunta rakentui sisäisesti. Hänen jälkeensä katolinen kirkko eli Suomessa kukoistuskauttaan niin hengellisesti, liturgisesti kuin aineellisestikin.

Kirkon kukoistuskausi

(17) Maunu II Tavast, 1412–1450, oli kotoisin Mynämäeltä. Pitkä rauhan kausi teki hänelle mahdolliseksi kirkollisen rakennustyön. Hiippakuntaan muodostettiin uusia seurakuntia, Varsinais-Suomessa puukirkkojen tilalle muurattiin kivikirkkoja, katedraalia laajennettiin – piispa mm. rakennutti omalla kustannuksellaan Pyhän Ruumiin kuorin, ja katedraalin liturgista elämää kehitettiin yhä täydellisemmäksi. Kapituli kasvoi kymmenhenkiseksi. Kuusiston piispanlinnaa laajennettiin. Piispa osallistui myös valtakunnan tasolla moniin tärkeisiin poliittisiin päätöksiin.

Piispa Maunu II teki 1420-luvulla pyhiinvaellusmatkan Pyhälle maalle. Samalla matkalla hän tilasi ilmeisesti Flanderista Nousiaisten kirkkoon pyhän Henrikin sarkofagin, jonka kaiverretut kuparilevyt kuuluvat Suomen keskiajan tärkeimpiin taideaarteisiin.

Maunu II:n kauden loppupuolella Raisioon rakennettiin pyhän Birgitan sääntökunnan luostari, jonka ympärille kasvoi nykyinen Naantali. Piispa rakennutti omalla kustannuksellaan luostarikirkon sakariston ja pääkuorin. Luostaria vastapäätä hän rakennutti itselleen talon. Hän luopui piispanvirasta yli 90-vuotiaana ja vetäytyi lepoon Naantaliin.

(18) Olavi Maununpoika, 1450–1460, oli keskiajan Turun piispoista oppinein. Hän oli kotoisin Piikkiöstä, isä oli rälssimies ja äiti ilmeisesti Maunu II Tavastin serkku. Maunu II koulutti Olavin, ja tästä tuli maisteri ja lisensiaatti Pariisin yliopiston artistitiedekunnassa (filosofian tiedekunta), sitten etiikan lehtori ja vielä Sorbonnen teologisessa kollegiossa baccalaureus biblicus. Hän toimi kahteen otteeseen yliopiston rehtorina. Opintojen aikana hän sai myös Turun katedraalin arkkidiakonin viran, ja jo saman vuoden aikana hän eteni katedraalin esimieheksi. Turun piispana Olavi ei tehnyt merkittäviä uudistuksia.

(19) Konrad Bitz, 1460–1489, kuului ylimystöön, hänen isänsä oli Turun lin-

nanpäällikkö. Konrad oli opiskellut maisteriksi Leipzigissa ja sen jälkeen Bolognassa ilmeisesti kanonista oikeutta.

Valtiolliset olot olivat Konradin piispuuden alkuvuosina levottomat, ja hän osallistui aktiivisesti valtakunnanpolitiikkaan, milloin menestyksellä, milloin takaiskuja kohdaten. Olojen vakiinnuttua hän yhteistyössä katedraalin esimiehen Maunu Särkilahden kanssa ryhtyi kirkolliseen suurhankkeeseen. Tavoitteeksi asetettiin hiippakunnan, papiston ja koulun uudistaminen ja kehittäminen.

Kirjapainotaidon kehittyminen mahdollisti ensimmäisen Suomea varten painetun kirjan, Missale Aboensen eli Turun hiippakunnan messukirjan painattamisen. Teos yhtenäisti hiippakunnan liturgista käytäntöä.

Uusia kirkkopitäjiä perustettiin, ja erityisesti Hämeeseen rakennutettiin uusia kirkkoja.

(20) Maunu III Särkilahti, 1489–1500, valittiin piispaksi katedraalin esimiehen paikalta. Hän oli kotoisin Taivassalosta, valtaneuvoksen poika, Pariisin maisteri ja lisensiaatti. Hän jatkoi edeltäjänsä aloittamaa uudistustyötä ja antoi uudet synodaalistatuutit. Papin oli messussa luettava kansan kielellä synnintunnustus, uskontunnustus, Isä meidän -rukous ja Terve Maria. Rippikäytännöstä annettiin määräyksiä ja selibaattisäännöksiä korostettiin.

Maunu III:n aikana katedraalia laajennettiin ja maaseutukirkkoja rakennettiin, kirkon organisaatio ja liturginen elämä kehittyivät huippuunsa, ja yhteydet lännen kirkon keskuksiin olivat vilkkaat. Toisaalta valtiolliset huolet varjostivat piispa Maunun kautta: venäläiset hyökkäsivät vuonna 1495 ja polttivat Karjalaa ja Pohjois-Hämettä. Tanskalainen unionikuningas Hans oli solminut liiton Moskovan tsaarin kanssa, ja Ruotsia uhkasi kahden rintaman sota.

Turun hiippakunta köyhtyi Venäjän-sodan aikana, valtionhoitaja Sten Sture otti katedraalilta kruunun käyttöön myös autuaan Hemmingin kanonisointiin kerätyt rahat.

Levottomia aikoja

Maunu III:n jälkeen piispaksi valittiin (21) Lauri Suurpää, 1500–1504, Turun pormestarin poika ja Pariisin maisteri. Hän oli ainoa aateliton myöhäiskeskiajan piispojen joukossa. Aika oli edelleen levotonta, Tanska ja Ruotsi ajautuivat aseelliseen selkkaukseen, ja piispa Laurin kautta leimasi kirkon köyhtyminen. Hän sairastui tarkastusmatkallaan Ahvenanmaalla ja kuoli kotimatkalla.

(22) Johannes IV Olavinpoika, 1504–1510, kotoisin Paraisilta ja Pariisin maisteri, seurasi Lauria piispanistuimella. Hänen aikanaan tanskalaiset ryöstelivät Suomen rannikkoa tappaen siviiliväestöä ja veivät Turun katedraalistakin kirkollisia arvoesineitä ja kirjoja. Johannes hoiti hiippakuntaa tunnollisesti lyhyehkön piispuutensa aikana ja teki ahkerasti tarkastusmatkoja koko hiippakunnassa, kunnes kuoli äkillisesti.

(23) Arvid Kurki, 1510–1522, Satakunnan Laukosta, oli Pariisin maisteri ja toiminut Turun katedraalin dekaanina. Piispuutensa aikana hän työskenteli valtionhoitaja Sten Sturen luottomiehenä idänpolitiikan parissa. Suhteellisen rauhan vuosina hän omistautui hiippakunnan hoitamiseen. Kesällä 1514 vietettiin Turun katedraalissa juhlallisesti piispa Hemmingin autuuttamisjuhlaa.

Unionikuningas, tanskalainen Kristian II mestautti ns. Tukholman verilöylyssä vuonna 1520 suuren osan Ruotsin ylimystöä ja myös Strängnäsin ja Skaran piispat. Kun Kustaa Vaasan kansanousu tanskalaisvaltaa vastaan ulottui Suomeen, piispa Arvid liittyi kannattamaan Kustaan johtamaa vapaustaistelua ja antoi Kuusiston linnan asevoimat tämän käyttöön. Vuonna 1522 piispa Arvid joutui sitten pakenemaan tanskalaisten hyökättyä Turkuun. Hän pyrki Pohjanmaan kautta meritse Ruotsin puolelle mutta hukkui seurueineen myrskyssä.

Piispa Arvid Kurjen jälkeen Turun piispan tehtäviä hoiti electuksena (virkaan valittuna) ruotsalainen Erik Sveninpoika. Paavi ei vahvistanut vaalia, Erikiä ei vihitty virkaan, eikä hänellä ollut piispan valtaoikeuksia. Vuonna 1528 piispaksi valittiin kuningas Kustaa Vaasan ehdokas, dominikaani Martti Skytte. Paavi ei tälläkään kertaa vahvistanut vaalia, ja Martti Skytte vihittiin ilman paavillista vahvistusta Turun piispaksi Strängnäsissä. Hän antoi piispanvalansa kuninkaalle, ei enää paaville.

Piispa Martti pitäytyi piispuutensa aikana vielä paljolti katolisessa perinteessä, mutta Suomen kirkon yhteys paaviin ja sen myötä katoliseen kirkkoon oli katkennut. Martti Skytten jälkeen Mikael Agricola Turun piispana toteutti reformaation. Viimeiseksi suomalaiseksi katoliseksi piispaksi jäi Arvid Kurki lähes viideksisadaksi vuodeksi.

Verna Paloheimo

Lähteitä mm: Pirinen, Kauko: Suomen kirkon historia 1; Heikkilä, Tuomas ja Lehmijoki-Gardner Maiju: Keskiajan kirkko Suomessa (teoksessa Keskiajan kirkko – Uskonelämän muotoja läntisessä kristikunnassa); Hiekkanen, Markus: Suomen kivikirkot keskiajalla; Juusten Paavali: Suomen piispain kronikka.

Vasemmassa alakulmassa: Kuusiston saari maatiloineen kuului Turun piispoille. Kolmikerroksinen kivilinna puolustustorneineen kuvasti keskiajan piispojen vaikutusvaltaa. Piispojen valtakausi Kuusistossa päättyi v. 1522 Arvid Kurjen paetessa Ruotsiin ja tanskalaisten vallatessa linnan. Kustaa Vaasa määräsi v. 1528 katolisen tukikohdan purettavaksi.

Yllä vasemmalla: Osa vanhasta koulutaulusta, joka kuvaa ”katolista jumalanpalvelusta Suomessa 1400-luvulla”.

Suomessa vietetään Raamattuvuotta

Tänä vuonna suomenkielinen Raamattu täyttää 370 vuotta, uusi raamatunkäännös 20 vuotta ja Suomen Pipliaseura 200 vuotta. Juhlavuoden kunniaksi Pipliaseura järjestää Raamattuvuoden, jonka tavoitteena on tehdä Raamattu tutuksi kirkosta ja hengellisyydestä etääntyneillekin. Juhlavuoden teemana on Voimasanoja – 200 vuotta – PIPLIA.

Raamattuvuonna järjestetään myös juhlakeräys Pipliaseurojen maailmanlaajuiseen raamatunkäännösohjelmaan, jonka kautta Pipliaseurat tavoittavat noin viisi miljardia ihmistä.

Raamattuvuotta varten on avattu sivusto www.raamattuvuosi2012.fi, joka kokoaa vuoden sisällöt ja tapahtumat yhteen paikkaan. Sivuston ruotsinkielinen kooste on osoitteessa www.bibelåret2012.fi.

voimasanoja 200 vuotta. PIPLIA

Suomen Pipliaseura nyt

Suomen Pipliaseura on vuonna 1812 perustettu, maamme vanhin kristillinen yhdistys ja yhä toiminnassa oleva kustantaja. Pipliaseuran toimialueet ovat kustannustoiminta, Raamatun käytön edistäminen Suomessa sekä kansainvälinen raamattutyö. Kansainväliseen työhön kuuluvat raamatunkäännöstyö, lukutaitotyö, Raamatun jakelu sekä hiv/aids-asennekasvatus.

Suomen Pipliaseura toimii ekumeenisella pohjalla. Yli puolet Suomen evankelis- luterilaisen kirkon seurakunnista on Pipliaseuran jäseniä. Tämän lisäksi jäseniä ovat Suomen ortodoksinen kirkko, Suomen vapaakristillinen neuvosto, Katolinen kirkko Suomessa sekä 15 alueellista pipliaseuraa.

Raamatunkustantajana Pipliaseura on markkinajohtaja Suomessa. Kustannustoiminta kattaa laajasti sekä moderneja painettuja kirjoja että sähköisiä versioita. Tavoitteena on edistää Raamatun käyttöä, kohdata tavallisia suomalaisia ja avata Raamatun teemoja ja sisältöjä eri medioissa.

Kansainvälisessä raamattutyössä Suomen Pipliaseuran toiminta perustuu paikallisten toimijoiden tukemiseen. Tätä työtä Pipliaseura tekee osana Yhtyneiden Raamattuseurojen maailmanlaajuista verkostoa, joka toimii 200 maassa ja alueella.

Suomen Pipliaseuran kansainväliset yhteistyöalueet ovat Etelä-Amerikka, Intia, Kiina, Lähi-itä, raamatunkäännöstyö suomensukuisille kielille Venäjällä sekä raamattupohjainen hiv/aids-asennekasvatusohjelma Norsunluurannikolla, Burundissa ja Malawissa.

Suomen Pipliaseura antaa resursseja raamatunkäännöstyöhön enemmän kuin muut suomalaiset järjestöt, vaikkei lähetäkään omia työntekijöitään ulkomaille. Pipliaseura osallistuu yli 50 raamatunkäännöshankkeeseen eri puolilla maailmaa. Seura rahoittaa kääntäjien palkkausta, käännöskonsulttien työtä, osallistuu hankkeiden laadunvalvontaan ja antaa käännöstyön tukipalveluita.

Juhlavuonna Suomen Pipliaseura tukee Yhtyneiden Raamattuseurojen raamatunkäännösohjelmia, erityisalueenaan Intia. Yhtyneiden Raamattuseurojen verkosto on maailman laajin raamatunkäännöstyön toimija, jolla on meneillään 540 käännöshanketta. Käännösohjelmien valmistuttua ne tavoittavat yli 5 miljardia ihmistä. Verkosto toimii kumppanuudessa kaikkien kirkkojen ja kristillisten järjestöjen kanssa.

www.bible.fi

Suomalaisdelegaatio

Pyhän Henrikin juhla Roomassa 16–22.1.2012

Tänä vuonna sain parhaan mahdollisen lahjan alkavalle vuodelle, nimittäin pyhiinvaelluksen Roomaan. Kiitän Jumalaa sydämeni pohjasta tästä upeasta elämyksestä. Jo 27 vuotta sitten alkoi perinne järjestää Suomesta ekumeeninen vaellus Roomaan Pyhän Henrikin juhlapäivän kunniaksi.

Tällä kertaa delegaatioon kuuluivat luterilaisesta kirkosta Mikkelin piispa **Seppo Häkkinen**, Kirkkohallituksen ulkoasianosaston johtaja **Kimmo Kääriäinen** ja Olarin seurakunnan kappalainen **Antti Kruus**. Sen lisäksi mukaan tuli Sonus-niminen kuoro Kouvolasta: kerta kaikkiaan upea ja hieno kuoro.

L'Osservatore Romano

Saimme nauttia heidän musiikistaan joka päivä milloin milläkin puolella Roomaa.

Piispamme **Teemu Sippo** SCJ ja minä lensimme Roomaan jo sunnuntaina tarkoituksenamme osallistua maanantaina keskusteluun erään sääntökunnan edustajien kanssa. Olimme näin etsimässä uusia sisaria ja uutta pappia, jotka voisivat tulla Suomeen tekemään apostolaattiaan. Kannattaa rukoilla tämän piispan tärkeän aloitteen puolesta.

Ensimmäisinä päivinä tapasimme isä **Tri Nguyenin** ja **Anders Hambergin**, jotka opiskelevat teologiaa Roomassa. He kertoivat omasta elämästään ja opiskelustaan ja jakoivat kanssamme kokemuksiaan. Tiistaina kävimme piispan kanssa ensin vierailemassa Paavillisessa Santa Crocen yliopistossa, jossa isä Tri opiskelee. Tämän jälkeen vietimme messua Rauhan pyhän Marian kappelissa, joka sijaitsee Opus Dein päämajassa ja jonne pyhä Josemaria Escrivá on haudattu. Saimme sitten syödä lounasta Opus Dein prelaatin, piispa **Javier Echevarrían** kanssa.

Seuraavana päivänä vierailimme Paavillisessa uuden evankelioimisen edistämisen neuvostossa. Uusi evankelioiminen tarkoittaa evankeliumin julistamista kansoille, jotka ovat jo pitkään eläneet kristillisen uskon vaikutuspiirissä, mutta jotka ovat osittain unohtaneet omat juurensa ja oman uskonsa. Neuvoston puheenjohtaja arkkipiispa **Rino Fisichella** otti meidät yhdessä piispa Häkkisen kanssa sydämellisesti vastaan.

Suomen Rooman suurlähettiläs **Petri Tuomi-Nikula** tarjosi tapaamisen jälkeen lounaan, minkä jälkeen kävimme apostoli Paavalin haudalla San Paolo fuori le Mura -basilikassa. Kirkon apotti kertoi meille tästä kirkosta, ja delegaatiomme kuoro pääsi osoittamaan suuret kykynsä myös tässä ympäristössä.

Paavin puhe suomalaiselle delegaatiolle

Pitkäaikaista traditiota noudattaen suomalainen ekumeeninen delegaatio, jota tänä vuonna johtavat Helsingin katolinen piispa **Teemu Sippo** SCJ ja Mikkelin luterilainen piispa **Seppo Häkkinen**, vierailee kristittyjen ykseyden edistämisen rukousviikon aikana Roomassa pyhän Henrikin juhlan yhteydessä. Pyhä isä **Benedictus XVI** otti ryhmän vastaan torstaina 19.1.

"Syventynyt ystävyytemme ja yhteinen todistuksemme Jeesuksesta Kristuksesta – varsinkin nykymaailman edessä, jolta niin usein puuttuu todellinen suunta ja joka kaipaa viestiä pelastuksesta – vaatii, että me kiirehdimme askeleitamme jäljellä olevien erimielisyyksiemme ratkaisemiseksi, todellakin kaikissa kristittyjä erottavissa kysymyksissä."

"Viime aikoina eettisistä kysymyksistä on tullut erimielisyyden kohteita kristittyjen välillä, varsinkin sen suhteen, miten ymmärretään ihmisluonto ja sen arvokkuus. Kristittyjen täytyy saavuttaa perusteellinen yksimielisyys antropologian perusteista. Se voi sitten auttaa yhteiskuntaa ja poliitikkoja tekemään viisaita ja oikeudenmukaisia päätöksiä tärkeissä kysymyksissä, jotka liittyvät ihmiselämään, perheeseen ja seksualisuuteen. Tässä mielessä viimeaikainen kahdenvälinen ekumeeninen suomalais-ruotsalainen asiakirja ei vain kuvasta katolilaisten ja luterilaisten lähestymistä ymmärryksessä vanhurskauttamisesta, vaan se kehottaa kristittyjä uudistamaan sitoutumisensa Kristuksen seuraamiseen elämässä ja toiminnassa."

"Kaipuumme kristittyjen täyteen, näkyvään ykseyteen vaatii kärsivällistä ja luottavaista odottamista", paavi Benedictus päätti, "ei kuitenkaan avuttomuuden tai passiivisuuden hengessä, vaan luottaen syvästi, että kaikkien kristittyjen ykseys yhdessä kirkossa on todellakin Jumalan lahja eikä meidän oma saavutuksemme. Tällainen kärsivällinen odottaminen rukouksen täyttämän toivon hengessä muuttaa meidät ja valmistaa meidät näkyvään ykseyteen, ei niin kuin me suunnittelemme, vaan niin kuin Jumala sen järjestää."

KATT/VIS

Roomassa

L'Osservatore Romano

Torstai oli tärkein päivä meille. Aamulla vierailimme pyhän Pietarin haudalla; siellä oli todella helppo rukoilla paavin puolesta ja myös kaikkien kristittyjen ykseyden puolesta. Sen jälkeen piispa **Brian Farrell** LC otti meidät vastaan Paavillisessa kristittyjen ykseyden edistämisen neuvostossa, jossa pidettiin työkokous.

Kello 12.00 itse paavi otti meidät vastaan. Se oli vaikuttava tilaisuus. Jokaisella oli mahdollisuus sanoa jotakin henkilökohtaisesti. Vaikka paavilla on paljon tekemistä eikä hän enää ole nuori, hän halusi siitä huolimatta ottaa meidät vastaan. On selvää, että paavi rakastaa Suomea. Oma piispamme muuten kutsui paavin vierailulle Suomeen; saa nähdä mitä tapahtuu. Iltapäivällä vietimme messun Santa Maria sopra Minervan kirkossa.

Perjantaiksi meidät oli kutsuttu Villa Lanteen, Suomen Rooman-instituuttiin. Illalla rukoilimme hetkipalveluksen yhdessä birgittalaissisarten luostarissa, jossa asuimme koko viikon. Lauantaina piispa vieraili Collegium Germanicumissa ja vietti messun siellä. Illalla oli vuorossa käynti Sant' Egidion yhteisön hoitamassa San Bartolomeon kirkossa, minkä jälkeen osallistuimme messuun Santa Maria in Trasteveressä, jonka liturgia oli erittäin kaunis.

Viimeisenä päivänä osallistuimme liturgiaan saksalaisessa luterilaisessa kirkossa ja sen jälkeen myös kirkkokahville. Lounaalle menimme Jeesuksen pyhän sydämen pappien kongregaation päämajaan.

Tämän matkan antina syntyi uusi halu tehdä jotakin konkreettista paavin meille pitämän puheen innoittamana, jotakin joka auttaisi kaikkia kristittyjä tulemaan lähemmäksi toisiaan.

isä Raimo Goyarrola
yleisvikaari

Kuvassa yllä vasemmalta oikealle: Antti Kruus, Kimmo Kääriäinen, Maria Häkkinen, piispa Seppo Häkkinen, pyhä isä, piispa Teemu Sippo SCJ, piispa Brian Farrell LC, isä Raimo Goyarrola ja ykseysneuvoston läntisen osaston assistentti, monsignore Matthias Türk.

Kuva piispan Teemun ja pyhän isän kohtaamisesta on tämän lehden kannessa, viereisellä sivulla on kuva yleisvikaarin ja paavin juttutuokiosta samaisella audienssilla.

Romanitas

Ekumenia Roomassa

Ensi silmäyksellä ekumenia maassa, jossa vähän alle yhdeksänkymmentä prosenttia väestöstä on katolilaisia, näyttää sekä turhalta että vaikealta. Vaikeus on jo sinänsä kysymys; mistä löydetään ylipäänsä ketään, jonka kansa voi ylläpitää ekumeenisia yhteyksiä?

Että tämä ei ole helpoin ongelma ratkaista, näkyy esimerkiksi siinä, että yksi tärkeimistä ohjelmista kristittyjen ykseyden rukousviikon aikana on Santa Maria della via Latan ohjelma, jossa vietetään katolisen kirkon eri riituksien liturgiat, armenialainen maanantaina, ukrainalainen tiistaina ja niin edelleen.

Onhan hyvä, että kirkko hengittää molemmilla keuhkoillaan – viettäen sekä idän että lännen eri liturgisia riituksia ja hyödyntäen niiden hengellisyyttä – mutta tällainen "sisäinen ekumenia" ei oikein kuvaa sitä, mitä me tavallisesti käsitämme sanalla ekumenia. Opiskelijoiden läsnäolo helpottaa asiaa jonkin verran. Oman Saksalaisen kollegioni lähistöllä sijaitsee 'Kristus Kirche', Rooman saksalainen luterilainen seurakunta. Täältä löytyy myös ryhmä saksalaisia evankelisia opiskelijoita, jotka opintojen jälkeen tulevat toimimaan Saksan eri maakirkoissa.

Saksassa luterilainen kirkko on jaettu siten, että sen hallinnolliset osat kuuluvat maan eri osavaltioihin. Historiallisesti Saksa ei ole ollut niin paljon yksi valtakunta kuin pienistä kunigaskunnista ja ruhtinaskunnista koostunut maa. Nämä nimellisesti olivat keisarin alamaisia. Saksan luterilainen kirkko noudattaa ainakin osittain vieläkin tätä järjestelmää.

Tämän luterilaisen yhteisön koulutuksessa löytyy myös mahdollisuus vaihto-opiskelija-aikaan Roomassa. Näillä opiskelijoilla on tiivis yhteys katolisen Collegio Germanicumin kanssa. Viime syksyn kulttuuriohjelmassa kollegion teatterin näytelmään saatiin heidän joukostaan naispääosien esittäjät. Joka kuukausi ekumeeninen piiri pitää keskusteluita, joissa osanottajat molemmista kirkoista oppivat tuntemaan toistensa uskoa ja perinteitä.

Suomalaisittain jokavuotinen tapahtuma Roomassa on yhteinen pyhän Henrikin kunniaksi vietetty jumalanpalvelus Santa Maria Sopra Minervan kirkossa Rooman vanhassa keskustassa. Tänä vuonna piispamme vietti messun, ja saarnan piti Mikkelin luterilainen piispa Seppo Häkkinen. Mukana oli myös kristittyjen yhteyden neuvoston sihteeri piispa Brian Farrell LC sekä birgittalaissisarten yleisabbedissa äiti Tekla. Suomalainen kuoro antoi voimaa messunviettoon laulaen kaikki osat. Seuravana päivänä vietettiin ekumeeninen vesper birgittalaissisarten päätalossa. Molempien viettojen jälkeen sisarten vieranvaraisuus ylitti kaikkien odotukset.

Kristittyjen ykseyden rukousviikon loppuessa myös ekumeniset suurtapahtumat loppuvat ainakin Roomassa. Yhteydet kuitenkin jatkuvat, ja juuri siinä arkipäivässä, jossa ne voivat parhaiten kantaa hedelmää.

Anders Hamberg

Paavi Johannes Paavali II ja Bobby Sands

Vuoden 2011 lopussa julkistettiin, 30 vuoden määräajan jälkeen, vuonna 1981 salaisiksi julistettuja Britannian hallituksen asiakirjoja. Katolisen uutisvälityksen huomio kiinnittyi uutiseen, jonka mukaan paavi Johannes Paavali II oli pyrkinyt vaikuttamaan pohjoisirlantilaisessa vankilassa olevaan katoliseen Bobby Sandsiin saadakseen tämän lopettamaan syömälakkonsa. Paavi oli lähettänyt irlantilaisen yksityissihteerinsä mons. John Mageen välittämään viestinsä Sandsille. Kuka olikaan Bobby Sands?

Pohjois-Irlannin poliittinen tilanne oli 1980-luvun alussa leimahdusherkkä. Paramilitaarisia joukkoja toimi sekä irlantilaismielisten tasavaltalaisten että lojalistien, s.o. Britannian kruunulle uskollisten pohjoisirlantilaisten keskuudessa. Paramilitaarisilla organisaatioilla tarkoitetaan sotilaallisia joukkoja, jotka toimivat valtion virallisen armeijan ulkopuolella.

Tasavaltalaisten tunnetuin organisaatio oli IRA (Irish Republican Army, joka oli toiminut jo 1920-luvulla Irlannin itsenäisyyden puolesta). Sen tavoite oli Pohjois-Irlannin irrottautuminen brittihallinnosta ja yhdistyminen Irlannin tasavaltaan. Tavoitetta oltiin valmiit edistämään sekä poliittisin että aseellisin keinoin. IRA:sta oli irrottautunut Provisional (väliaikainen) IRA -niminen ryhmittymä, jonka poliittiset näkemykset poikkesivat IRA:n linjasta vasemmalle ja joka suuntautui enemmän aseelliseen kuin poliittiseen toimintaan päämääräänsä edistääkseen.

Bobby Sands syntyi katolisen, nelilapsisen perheen esikoisena v. 1954. Hän liittyi Väliaikaisen IRA:n jäseneksi 18-vuotiaana, ja jo samana vuonna 1972 hänet pidätettiin laittomien aseiden hallussapidosta – talosta, jossa hän asui, löytyi neljä käsiasetta. Vapauduttuaan vankilasta v. 1976 hän palasi perheensä luo Belfastiin ja jättäytyi pois Väliaikaisen IRA:n aktiivisesta julkisesta toiminnasta.

Jo saman vuoden aikana Sands joutui taas syytetyksi, nyt osallisuudesta pommivälikohtaukseen, mutta hänet vapautettiin todisteiden puuttuessa. Hänen epäiltiin myös olleen mukana tulitaistelussa poliiseja vastaan – taaskaan ei todisteita löytynyt. Myöhemmin autosta, jossa Sands oli ollut matkustajana, löytyi pistooli, jota oli käytetty kyseisessä ampuvälikohtauksessa. Sands pidätettiin ja tuomittiin 14 vuodeksi vankeuteen. Hänet suljettiin Belfastin lähistöllä olevaan Maze-vankilaan, joka toimi vuosina 1971-2000 paramilitaaristen järjestöjen tuomittujen jäsenten vankilana.

Vankilassa Bobby Sands kirjoitti artikkeleita ja runoja, joita julkaistiin tasavaltalaismielisen Sinn Féin -puolueen lehdessä. Hän osallistui protesteihin, joita Väliaikaisen IRA:n jäsenet vankilassa organisoivat.

Vuoteen 1976 asti poliittisilla vangeilla oli Mazessa ollut rikollisiin verrattuna tiettyjä erioikeuksia; Margaret Thatcherin hallitus oli ottanut kovemman linjan ja lopettanut nämä oikeudet. Protestoivat vangit vaativat poliittisen vangin statusta erotuksena tavallisista rikollisista sekä oikeutta mm. pitää omia vaatteitaan vanginpuvun sijasta, laajempaa oikeutta tavata vankilan muita poliittisia vankeja ja omaisille vierailuoikeutta kerran viikossa.

Vuoden 1980 lopulla Sands kumppaneineen uhkasi aloittaa syömälakon vaatimusten tueksi. Hän perui lakon, kun hallituksen taholta annettiin ymmärtää, että vankien vaatimuksista voitaisiin keskustella. Lakon perumisen jälkeen hallituksen näkemyksen ilmoitettiin kuitenkin olevan muuttumaton. Sands aloitti syömälakon maaliskuussa 1981, ja suunnitelman mukaan siihen liittyisi vähitellen muitakin.

Pian Sandsin aloitettua syömälakkonsa yhden pohjoisirlantilaisen vaalipiirin parlamenttiedustaja kuoli. Täytevaalien edellä tasavaltalaiset aloittivat voimakkaan kampanjan äänten keskittämiseksi Bobby Sandsille. Kun lojalistien äänet jakautuivat usean ehdokkaan kesken, vaalipiirin edustajaksi Britannian parlamenttiin valittiin niukalla ääntenenemmistöllä Bobby Sands, siihen mennessä nuorin parlamenttiedustaja koskaan. Vaali sai luonnollisesti melkoisesti kansainvälistä julkisuutta. Thatcherin hallitus sääti pikimmiten lain, jonka perusteella vankilassa yli vuoden pituista tuomiota kärsivä vanki ei vastaisuudessa voi asettua ehdolle parlamenttivaaleissa.

Nyt paavi Johannes Paavali II puuttui tilanteeseen. Juuri julkistettujen asiakirjojen mukaan hän lähetti mons. Mageen Sandsin luo pyytämään tätä lopettamaan syömälakkonsa tai ainakin keskeyttämään sen, jotta Britannian hallituksen mahdollista halukkuutta tilanteen laukaisemiseen voitaisiin tiedustella. Sands vastasi, että hän lopettaa lakon viideksi päiväksi, jos hallitus lähettää edustajansa keskustelemaan hänen kanssaan ja läsnä saa todistajina olla kaksi pappia ja kolme muuta vankia. Mons. Magee välitti Sandsin viestin Thatcherin hallitukselle.

Sandsin syömälakko oli jatkunut melkein kaksi kuukautta, kun hallitus vastasi, ettei se neuvottele vankien statuksesta. Bobby Sands kuoli toukokuun alussa 1981, 66 päivän syömälakon jälkeen. Hänet haudattiin rinnallaan krusifiksi, jonka mons. Magee oli antanut hänelle paavin lahjana. Hautajaisiin osallistui 100 000 ihmistä.

Britannian parlamentin jäsen Sands oli ehtinyt olla 25 päivän ajan. Pääministeri Thatcher vastasi Sandsin kuolinpäivänä parlamentissa hänelle esitettyyn kysymykseen: ”Mr. Sands oli tuomittu rikollinen. Hänen valintansa oli, että hän riisti itseltään hengen. Se oli valinta, jota hänen järjestönsä ei suonut monille uhreilleen”. Virallinen ilmoitus parlamentinjäsenen kuolemasta oli huomattavan karu. Siihen ei liitetty tavanomaista vainajan omaisille osoitettavaa surunvalittelua.

Yhdeksän muuta vankia kuoli Mazessa syömälakkoon, ennen kuin hallituksen kanssa päästiin kompromissiin saman vuoden lokakuussa.

Verna Paloheimo

Kuva: Bobby Sandsin muisto elää. Seinämaalaus Belfastin katolilaisten asuinalueella Falls Roadilla. (kuva Verna Paloheimo 2011)

Ilmoita lapsesi oman uskonnon opetukseen!

Uusien oppilaiden ilmoittautuminen kouluun ensi lukuvuodeksi on loppusuoralla.

Sähköisellä lomakkeella ilmoittautujille ei aina ole tarjottu mahdollisuutta valita sitä katsomusainetta, johon lapsen halutaan osallistuvan. Jos sähköisesti ei voi valintaa tehdä, on pyydettävä rehtorilta lomake, jolla lapselle voi valita sopivimman vaihtoehdon tarjolla olevista mahdollisuuksista.

Helsingin, Espoon ja Vantaan kaupunkien kouluissa voi lain puitteissa tehdä valinnan seuraavien vaihtoehtojen joukosta:

1. Oppilas osallistuu evankelisluterilaisen uskonnon opetukseen.
2. Oppilas osallistuu ortodoksisen uskonnon opetukseen.
3. Oppilas osallistuu elämänkatsomustiedon opetukseen.
4. Oppilas hakee oman uskontonsa opetukseen:
   -Katolinen uskonto
   -Islam-uskonto
   -Buddhalainen uskonto
   -Krishna-liikkeen uskonto
5. Oppilas ei hae uskonnon opetukseen, jolloin koulu järjestää korvaavaa toimintaa (ei koske evankelisluterilaisia eikä ortodokseja.)
6. Oma uskonnollinen yhteisö järjestää opetuksen (toimitettava kirjallinen selvitys koululle).

Katolisen oppilaan vanhempien on syytä tietää valintansa vaikutukset lapsensa tulevaan sakramenttiopetukseen. Pääkaupunkiseudulla tilanne on seuravanlainen:

(1) Kohdan 1 vaihtoehtoa kutsutaan myös yleiseksi uskonnon opetukseksi. Se on vapaasti kaikkien oppilaiden valittavissa riippumatta siitä, mihin kirkkoon tai uskonnolliseen yhteisöön oppilas kuuluu.

Jos vanhemmat valitsevat lapselleen tämän vaihtoehdon, lapsen tulee osallistua täydentävään katolisen uskonnon opetukseen esimerkiksi lauantaikurssilla, jotta hän saisi kutsun sakramenttiopetukseen.

(2) Ortodoksisen opetuksen voi valita vain ortodoksi.

(3) Elämänkatsomustiedon voivat valita muut paitsi luterilaisen ja ortodoksisen kirkon jäsenet. Se on siis katolilaisille avoin. Se on kuitenkin tarkoitettu uskontokuntiin kuulumattomien katsomusaineeksi. **Maailmankuvaa rakennetaan ilman käsitettä transsendentaalisuudesta ja Jumalasta**. Tämä vaihtehto ei ole mielestäni suotava valinta minkään uskonnollisen yhteisön jäsenelle.

(4) Oman katolisen uskonnon valinnut oppilas saa kouluopetuksen lisäksi kutsun ensikommuunio-opetukseen yleensä kolmannella luokalla ja vahvistuksen sakramenttiin valmistavaan opetukseen kahdeksannella tai yhdeksännellä luokalla.

(5) Uskonnonopetuksesta pois jäävä saa koulussa tätä tuntimäärää vastaavan opetuksen jossain muussa aineessa. Sakramenttiin valmistavaan opetukseen pääsemiseksi edellytetään tällöin katoliseen uskonnonopetukseen osallistuminen esimerkiksi lauantaikurssilla.

(6) Tämän vaihtoehdon valitseva osallistuu lauantaikurssille ja saa osallistumisestaan todistuksen. Siihen ei tule arvosanaa, eikä arvosanaa saa myöskään koulutodistukseen. Kutsu sakramenttiopetukseen tulee kolmannella ja kahdeksannella tai yhdeksännellä luokalla.

Helsingissä lauantaikurssin opetusta ei yleensä hyväksytä koulua korvaavaksi opetukseksi.

Katekeettinen keskus kehottaa vanhempia vakavasti harkitsemaan kohdan 4 valitsemista.

Kaikissa Suomen kouluissa pitäisi olla vastaava lomake. Suurimmissa kaupungeissa, joissa on riittävästi katolisia oppilaita, järjestetään myös katolilaisille oman uskonnon opetusta. Näin tapahtuu ainakin Tampereella, Turussa ja Oulussa.

Vanhempien tulisi aina lasta kouluun ilmoittaessaan valita hänelle oman uskonnon opetus. Jos koulun ei tarvitse järjestää sitä siksi, että kunnassa ei ole kolmea katolista oppilasta, joiden vanhemmat sitä pyytävät, silloin vanhemmat joutuvat valitsemaan jonkin muun vaihtoehdon ja olemaan yhteydessä omaan seurakuntaan sakramenttiopetuksen saamiseksi.

Joskus kunnasta ei löydy katolisen uskonnon opettajaa, vaikka kolmen oppilaan määrä täyttyisi. Tällaisissa tapauksissa koulu voi tehdä myös yhteistyötä katolisen seurakunnan kanssa opetuksen järjestämiseksi. Näin on tehty esimerkiksi Kuopiossa.

On syytä muistaa myös, että aina koulua vaihdettaessa ja asteelta toiselle siirryttäessä on joka kerta täytettävä uskonnonopetusta koskeva lomake.

Riitta Laukama
Johtaja
Katekeettinen keskus

Lisätietoja:
katolinen.net/katekeesi

Ekumeeninen rintama rasismia vastaan Jyväskylässä

Jyväskylän eri kristilliset seurakunnat ovat julkaisseet yhteisen kannanoton rasismia vastaan. Kannanotossa sanoudutaan selvästi irti rasismista. Se perustuu luovuttamattomaan vakaumukseen, "että ihminen [tulee kohdata] ihmisenä eikä vain määrätyn ihmisryhmän edustajana, sillä kuulumme kaikki samaan ihmiskuntaan ja olemme samaa perhettä".

Jokaiselle ihmiselle kuuluu yhtäläinen arvo ja tasavertainen kohtelu niin suomalaisessa yhteiskunnassa kuin edustamissamme kristillisissä seurakunnissa.

Huolestuneina olemme kiinnittäneet huomiota rasistiseen puheeseen, uhkailuun ja väkivaltaan Suomessa. Vihan ja halveksunnan lietsonta on vaarallista, sillä se tarttuu helposti ja muuttuu jopa fyysiseksi väkivallaksi. Emme halua Suomesta taistelutannerta, vaan Suomen tulee olla paikka, jossa kaikki ihmiset saavat liikkua ja elää turvassa ja pelotta riippumatta ihonväristä, etnisestä taustasta tai uskonnosta.

Tuomitsemme fyysisen, henkisen, sosiaalisen ja hengellisen väkivallan ja haluamme rohkaista jokaista suomalaista puolustamaan ihmisiä, joita kohdellaan huonosti. Rasistinen huutelu ja väkivalta on kiusaamista, joka ei lopu ellei hiljainen enemmistö puutu siihen. On ns. kantaväestön tehtävä suojella ja puolustaa ihmisiä, jotka ovat täällä uusia ja osoittaa heille näin hyväksyntää ja vieraanvaraisuutta. Olemme yhdessä vastuussa suomalaisesta ilmapiiristä. Vanha neuvo "niin kuin te tahdotte ihmisten tekevän teille, niin tehkää te heille" on edelleen ajankohtainen. Kuka meistä haluaisi olla esimerkiksi ilkeän huutelun kohteena kaduilla, kaupoissa ja kouluissa?

Kaikkien tulee voida luottaa yhtäläiseen kohteluun ollessaan joko rikoksen uhreja tai tekijöitä. Täten myös viranomaisilla on merkittävä osa tasa-arvoisen ja turvallisen Suomen rakentamisessa.

Kristilliselle uskolle vieraanvaraisuus ja muukalaisista huolehtiminen ovat ydinasioita, sillä palvelemme Jumalaa, joka jo Vanhan testamentin kuvauksen mukaan "ei katso henkilöön" ja "rakastaa muukalaista." (5 Mooseksen kirja 10:17,18) Uusi testamentti opettaa ehdotonta tasa-arvoa: "yhdentekevää, oletko juutalainen vai kreikkalainen, orja tai vapaa, mies vai nainen, sillä Kristuksessa Jeesuksessa te kaikki olette yksi." (Kirje galatalaisille 3:28) Jos ihminen käyttäytyy huonosti toista ihmistä kohtaan, toimii hän Jumalaa vastaan. Rasismi on syntiä.

Kristillisten seurakuntien tehtävänä on tarjota evankeliumia kaikille – niin maahanmuuttajille kuin heihin vihamielisesti suhtautuvillekin. Evankeliumin kautta ihminen voi avartua ymmärtämään erilaisten ihmisten arvon. Kristillinen usko tarjoaa myös tukea ja lohtua halveksuntaa ja väkivaltaa kohdanneille. Jumala tietää ja tuntee ihmisten kärsimykset. Kärsivä Kristus kärsii kärsivien kanssa.

Kristittyinä sanoudumme irti rasismista ja väkivallasta. Seurakuntina haluamme olla yhteisöjä, joissa kaikki ihmiset kokevat olonsa turvalliseksi. Tuemme vihan kierteen katkaisemista uskon, anteeksiannon, rakkauden ja oikeudenmukaisuuden keinoin. "Se, joka vihaa veljeään on pimeydessä. Hän vaeltaa pimeässä eikä tiedä, minne on menossa, sillä pimeys on sokaissut hänen silmänsä." (Ensimmäinen Johanneksen kirje 2:11)

Meille on luovuttamatonta, että ihminen kohdataan ihmisenä eikä vain määrätyn ihmisryhmän edustajana, sillä kuulumme kaikki samaan ihmiskuntaan ja olemme samaa perhettä.

Jyväskylässä 1.12. 2011

Jyväskylän kristillisten seurakuntien yhteistyötoimikunta (JYKSY):
Kari Hämäläinen, seurakunnan johtaja, Jyväskylän vapaaseurakunta
Ansku Jaakkola, pastori, Jyväskylän adventtiseurakunta
Krystian Kalinowski, vt. kirkkoherra, Pyhän Olavin katolinen seurakunta
Raimo Laine, yhteisen seurakuntapalvelun vs. johtaja, Jyväskylän seurakunta
Aarno Malin, seurakunnan johtaja, Vaajakosken baptistiseurakunta
Timo Mäkirinta, kirkkoherra, Jyväskylän ortodoksinen seurakunta
Jorma Niittynen, vt. seurakunnan johtaja, Jyväskylän helluntaiseurakunta
Oscar Sinchi, kappalainen, Pyhän Olavin katolinen seurakunta
Kari Valkonen, kirkkoneuvoston varapuheenjohtaja, Jyväskylän seurakunta
Arto Viitala, vt. kirkkoherra, Jyväskylän seurakunta

Blasfemisk teaterpjäs väcker motreaktioner i Italien

Nu har teaterpjäsen som under hösten väckte uppmärksamhet i Paris nått Italien. Mellan den 24-28 januari visas föreställningen på en scen, Teatro Parenti, i Milano. Titeln säger inte mycket, ”Apropå begreppet om Guds Son ansikte”. När ridån går upp ser åskådarna en stor bild på Jesus ansikte. Det är den berömda målningen "Salvador Mundi" av Antonello da Messina från 1465. Men när ridån går ner är detta ansikte täckt av något som ska likna avföring.

Den 14 januari publicerade Milans stift ett pressmeddelande som uppmanar till ”respekt för de många i Milano som i Kristi Ansikte ser Guds inkarnation, den mänskliga fullkomligheten och meningen med existensen”. Stiftet skriver även att teatern borde se över ”den sociala dimensionen i yttrandefrihet”, och uppmanar samtidigt till lugn i de kristnas reaktioner med orden: ”reaktionen för att uttrycka sitt ogillande får inte vara överdriven, inte ens verbalt”.

Den 16:e kom ett uttalande från Statssekretariatet angående teaterpjäsen. Uttalande var ett svar till dominikanfader **Giuseppe Cavalcoli** som hade skrivit ett brev till påven för att tala om hur han och de troende i församlingen i Bologna var upprörda över den "ovärdiga och hädiska pjäsen” ... och ”det allvarliga kränkande av vår Gudomliga Frälsare Jesus Kristus” som sker i föreställningen.

Den amerikanske **Peter B. Wells** på Statsekretariatet svarar klar och tydligt med att konstatera att det rör sig om ”en kränkning av Jesus Kristus och de kristnas religiösa övertygelser”. Han tillägger att man ”hoppas att detta slag av bristande respekt möter en stark och samlad motreaktion av den kristna gemenskapen, upplyst och vägledd av dess pastorer.” Å ena sidan uttrycker kyrkan klart och tydligt att det rör sig om en kränkande föreställning. Samtidigt finns det en oro för att de kristnas reaktioner går över styr.

Den italienska dagstidningen *Corriere della Sera* angrep i en artikel skriven av **Pierluigi Battista** den 18:e januari, de katolikerna som har organiserat sig för att demonstrera i närheten av teatern den 24:e januari, genom att be rosenkransen till Jungfru Maria Reparatrix, för att gottgöra och återgälda för kränkningen. I samband med föreställningen kommer man även på flera platser runt om i Italien att fira mässor i samma syfte. I denna anda av botgöring och återgäldande ledde Paris ärkebiskop, kardinal **André Vingt-Trois**, en bönevaka i Notre Dame, då föreställningen pågick i Paris.

Fader **Federico Lombardi** SJ, Vatikanens presschef, klargjorde kyrkans ställning i frågan på torsdagen den 19:e för journalisterna. Fader Lombardi sa att kardinal **Scola**, ärkebiskop i Milano är i linje med Statssekretariatets telegram, även om den italienska biskopskonferensen ännu inte har uttalat sig. Statssekretariatet uppmanar de italienska biskoparna till en stark och samlad motreaktion.

Msgr. **Luigi Negri**, biskop av San Marino-Montefeltro skrev en lång artikel i ”*La Bussola Quotidiana*”, den 16:e januari, där han belyser att det inte rör sig om en ensam, isolerad händelse, utan snarare om ”ett utbrett fenomen i ett samhälle som präglas av en antikristen ideologi”, där en bristande respekt för Gud, för helgonen och för religionen är konstant. Han säger att kyrkan inte får tiga. ”Om den inte agerar i detta fall, när ska den då agera?”... ”Det rör sig om en genomtänkt önskan att eliminera den kristna traditionen, och i det här fallet angripa trons kärna. En manifestation av vägran att var Guds barn, att förkunna sin självständighet och sitt oberoende, vilket är det moderna livets frenesi”, säger biskopen.

Den italienska författaren **Rino Camilleri** skriver i samma tidning att för att göra en sådan här pjäs måste man vara besatt av religion, och hänvisar till en intervju med regissören **Castellucci** från 2002, i den australiensiska tidningen Real Time, under titeln ”Konstens ängel är Lucifer”. (Nr 52, december-januari 2002), då han presenterade ett verk med titeln Genesis. I denna mindre kända pjäs, en mörk version av skapelseberättelsen är det inte Kärleken som ligger bakom skapelsen, utan ett stort misstag. Det är inte kärleken som regerar i universum, utan grymheten. Det är inte människan som har syndat, utan Gud. Castellucci finner sin inspiration i Artaud och Baudelaire.

KATT/RV

Unio Mystica – den gudomliga upplevelsen genom bön och andakt

The Economist skrev för en tid sedan en artikel om den mystiska unionen mellan Gud och människa. Författaren beskrev en undersökning som gjordes av universitetet i Montreal, Kanada. Målsättningen med experimentet var att identifiera de ställen i hjärnan var man upplever det religiösa. Forskarna ville m.a.o. identifiera var själen är i människan. Ett antal karmeliter nunnor deltog frivilligt i experimentet genom att elektroder placerades på deras huvuden. Genom elektroniska impulser försökte man identifiera förändringar i hjärnans aktiviteter. Slutsatsen var att man inte kunde identifiera den mystiska religiösa upplevelsen, själens placering i människan, utan man kunde endast kartlägga vissa förändringar i nunnans känslor. Den andra slutsatsen var att Guds mystiska närvaro inte kan framkallas genom ett vetenskapligt experiment. Unio mystica förblev en gåva av Gud.

Men vetenskapsmännen gav inte upp. I Förenta Staterna försökte man inom universitetet i Pennsylvania i samråd med Universitets sjukhuset i Geneve i Schweiz, identifiera religiösa mystiska upplevelser genom andra experiment. Målsättningen med dessa experiment var att undersöka hur hjärnans olika delar verkar under en mystisk upplevelse. Man kom till slutsatsen att under en mystisk upplevelse verkar hjärnans vardera hjärnlob vara i dissonans med varandra. Detta ledde till ett tillstånd var människan upplever att hon är ”utanför sig själv” och kan se och uppleva sig själv som ett externt iakttagbart objekt. Många ”nära döden” upplevelser har en liknande innebörd. Man tappar tidsuppfattningen. Tiden stannar upp. Man förlorar också rumsbegreppet och känner som om man ingår i något ”större”.

The Economist anser att man på ett konstgjort sätt kan framkalla unio mystika, genom andliga övningar, genom att hålla ens kropp i ett visst läge under en längre tid, genom vakande och fasta. Unio mystica borde, enligt tidningen, inte endast vara reserverat för de religiösa, men borde bli tillgängligt för alla, en kanske betalbar service i välbefinnande.

Man kan fråga sig om man vetenskapligt överhuvudtaget kan identifiera själen och dess mystiska gemenskap med Gud. En verklig unio mystica är en selektiv gåva av Gud till sina utvalda heliga. En gåva som Helige Anden delar med sig frivilligt och när han vill. Hallucinationer och andra pseudo-religiösa upplevelser kan säkert framkallas med hjälp av mediciner och övningar. De härstammar dock inte från Gud och kan inte upplevas som en verklig gemenskap med honom. Det är ingen tillfällighet att religiösa övningar och reträtter endast borde deltas i under ledning av erfarna religiösa handledare.

Religiös mysticism grundar sig på uppfattningen att det är möjligt att nå gemenskap med Gud även i jordelivet. För att nå denna gemenskap borde man genomgå en process då man lämnar bakom sig sina sinnen och det som man upplever med deras hjälp, all logik och intellektuell verksamhet och komma i ett tillstånd av fullständigt mörker som endast Gud kan belysa. Man måste givetvis vara i ett tillstånd av nåd. Man måsta ha bekänt sina synder och deltagit i den heliga kommunionen på ett fullständigt sätt. Man måste vara in en situation av fullständig kärlek till Gud. Denna kärlek kan uttryckas antigen i ord eller utan ord, i verbal eller under stilla, tyst bön. Bönens främsta uppgift är att försöka uppnå goda saker och motarbeta det onda. (The Cloud of Unknowing and other works, 2001, Penguin Classics, s. xvii)

En andlig övning måste huvudsakligen ske under fullständig tystnad, för det som man inte kan tala om måste man godkänna i tystnad, konstaterar den stora 1900-tals filosofen Wittgenstein.

Författaren till verket ”The Clown of Unknowing (s. xxxv)” konstaterar:

”For when I say darkness I mean the absense of knowing,, the sense that everything you do not know, or have forgotten, is dark to you, because you cannot see it with your mind’s eye. And for this reason it is not called a cloud in the air, but cloud of unknowing that is between you and your God.”

All synd, även den minsta, som vi kanske uppfattar som obetydlig, främjar oss från Gud. Därför är den regelbundna och uppriktiga bikten så viktig för vårt själsliv. Det är också genom regelbunden och uppriktig bön samt bikt vi kommer närmare Gud och kan växa i kärlek till honom. Ju närmare Gud vi kommer desto mera uppfattar vi av vår egen ofullkomlighet. Det är en mystisk process då vi kommer närmare Gud, kommer han också närmare oss. Det är ett förhållande som förstärks och utvecklas. För vissa utvalda kan det leda till helighet och en mystisk gemenskap med Gud. Denna gemenskap är inte konstlad eller oäkta. Allas vår uppgift som kristna är att försöka bli heligare och ständigt söka Gud i våra liv.

Jan-Peter Paul

Maallikkodominikaanit järjestävät

Katekismuksen opiskelua

Studium Catholicumissa, Ritarikatu 3.

Seuraava kokoontuminen on lauantaina 25. helmikuuta klo 14-16, ja tutkimme katekismuksen sivuja 228-247. Kevään muut kokoontumiset ovat lauantaisin 17.3., 21.4. ja 12.5 klo 14-16. Muutokset ovat mahdollisia ja niistä pyritään ilmoittamaan Fideksessä.

Jokaisessa kokoontumisessa on myös pappi mukana. Oma katekismus mukaan. Tiedustelut: Kaarina Koho, 09-6129479. Uudet osallistujat ovat tervetulleita!

Enkeleitä hiuksissani

Vastine Hannele Kotkan kirjoitukseen ”Lorna Byrnen näkyjä varottava” (Fides 1/2012).

Lorna Byrnen kirja ”Enkeleitä hiuksissani” on köyhään dublinilaiseen katoliseen perheeseen syntyneen, syrjityn ja autistiselta vaikuttavan sekä koulussa opettajien vähättelyn ja halveksunnan kohteeksi joutuneen naisen kuvaus omasta elämänmatkastaan varhaislapsuudesta keski-ikään. Ensimmäiselle kommuuniolle mennessä hänet jätettiin viimeiseksi, koska hän oli opettajien mielestä heikkolahjainen eikä riittävän ”fiksu” nauttimaan Kristuksen ruumista toisten lasten joukossa.

Kirjan tarkoitus ei ole toimia uskonnollisena oppikirjana, eikä se ole Jumalan sanan julistusta vaan elämäkerrallinen teos. Byrne ei itse pysty kirjoittamaan, vaan hänellä on kannustava ja taitava ystävä, joka kirjoittaa hänen sanelustaan. Byrne vierailee mielellään Suomessa, koska hänestä ja hänen kirjoistaan pidetään täällä. Hän oli puhumassa myös viime syksyn kirjamessuilla Helsingissä. Puhuessaan hän mainitsi Jumalan useita kertoja, mutta tulkki jätti sanan kääntämättä.

Byrne kertoo nähneensä enkeleitä aina, ja kuusivuotiaana hän ymmärsi, ettei kaikilla ole tätä kykyä. Hän näki oman suojelusenkelinsä ja myös toisten lasten ja aikuisten suojelusenkeleitä.

Jokaisessa yhteiskunnassa on norminsa säätelemässä sitä, mistä on sopivaa puhua ja mistä ei. Epätavalliset ja yliluonnolliset kokemukset näyttävät olevan yksi kielletyistä aiheista. Psykologiassa on todettu, että lapsilla on voimakas mielikuvitus ja että he voivat kokea herkemmin ja syvemmin sellaista, mitä aikuiset eivät koe. Ja koska meille jo varhain opetetaan, mistä on sopivaa ja normaalia puhua, niin me opimme nopeasti tukahduttamaan kielletyt asiat, jolloin luovuus ja mielikuvitus kuihtuvat.

On olemassa tilanteita, joissa kenen tahansa on mahdollista nähdä jotakin epätavallista. Yhtenä sellaisista ovat äkilliset onnettomuustilanteet, joissa ihminen joutuu kuolemanvaaraan. 10 prosenttia kliinisesti kuolleista ja elvytetyistä kertoo tutkimusten mukaan käyneensä jossakin kauniissa paikassa ja nähneensä rakastavan valo-olennon. Paluu sieltä koetaan raskaana. Näitä kokijoita on maailmassa miljoonia. Heidän joukossaan on myös lapsia.

On yleistä nähdä enkeleitä pitkään kestäneen sairauden jälkeen, kun ihminen lähestyy kuolemistaan. Muutamaa päivää tai tuntia ennen kuolinhetkeä ihminen voi myös saada vieraakseen vuosia sitten kuolleen läheisen, joka tulee saattamaan tuonpuoleiseen. Joku voi saada vieraakseen myös Jeesuksen tai Marian. Näitä kokemuksia on tutkittu eri puolilla maailmaa ja kokijoita on paljon, mutta niistä on maassamme viime aikoihin asti enimmäkseen vaiettu.

Isä Toan Tri Ngyen on tutkinut ansiokkaasti enkeleitä kristityn ihmisen elämässä. Hän esittää enkeleiden hierarkian, jossa kerubit ja serafit ovat lähinnä Jumalaa ja suojelusenkelit lähinnä ihmistä. Isä Tri kehottaa ihmistä ottamaan suojelusenkelinsä huomioon, antamaan hänelle nimen ja puhumaan hänen kanssaan. Koska kaikilla on oma suojelusenkelinsä, voidaan päätellä, että heitä on maailmassa runsaasti ihmisiä varjelemassa. Jotkut harvat etuoikeutetut saavat nähdä suojelijansa, me muut vain tiedämme heidän olemassaolostaan.

Elina Grönlund
terveydenhuollon maisteri
vapaa kirjoittaja ja kääntäjä

Akvinolainen ja Sienalainen

Viime vuonna tuli kuluneeksi 550 vuotta siitä, kun Katariina Sienalainen julistettiin pyhäksi. Hän oli 1300-luvun mystiikan suurin hahmo, joka kuului oman aikansa maallikkodominikaaneihin, pyhän Dominicuksen katumuksentekijäsisariin. Hän tuli kuuluisaksi kamppaillessaan kirkon ja paavin puolesta. Myös hänen ansiotaan oli paavin paluu Avignonista takaisin Roomaan.

Katariina oli näkyjen näkijä, joka keskusteli Jumalan ja Jeesuksen kanssa ja sai opetusta suoraan heiltä. Sen perusteella hän saneli kuuluisan kirjansa “Dialogi Jumalan kaitselmuksesta”

Teos ilmestyi ennen joulua suomeksi Katolisen tiedotuskeskuksen julkaisemana. Käännöstyön keskeisin tekijä oli FM **Eva Airava**, hänen apunaan olivat **Tuula Luoma** ja **Kaarina Koho**. He kaikki kolme ovat maallikkodominikaaneja. Käännös tehtiin italiasta.

Dialogin ilmestymiseen liittyen Academicum Catholicumin tammikuun esitelmätilaisuus pidettiin Tuomas Akvinolaisen päivänä 28.1. Studium Catholicumissa. Tilaisuudessa Eva Airava kertoi lyhyesti Katariinan elämästä, käännöstyöstä ja Dialogi-teoksen rakenteesta sekä luki joitakin katkelmia kirjan tärkeimmistä teemoista: Jumalan rakkaudesta, armahtavaisuudesta ja kaitselmuksesta.

Illan aloitti kuitenkin englanniksi dominikaani-isä **Antoine Lévy** pitkällä ja mielenkiintoisella esitelmällään. Hän vertasi toisiinsa Tuomas Akvinolaista ja Katariina Sienalaista. Molemmat olivat dominikaaneja, jotka on julistettu pyhiksi ja myös kirkonopettajiksi. Kuitenkin he olivat töissään ja hengellisyydessään hyvin erilaisia, mutta heidän erilaisuutensa on luonteeltaan toisiaan täydentävää dominikaanisuutta.

Tuomas Akvinolainen on yksi kirkon suurimpia teologeja, joka esitti kirkon uskon systemaattisesti, sekä filosofisesti että teologisesti pohtien, suurteoksessaan *Summa Theologiae*, ja myös monissa muissa teoksissaan 1200-luvun puolivälin jälkeen.

Katariina taas oli kouluja käymätön maallikko, joka oppi kirjoittamaan ihmeen avulla. Katariinan elämäkerran kirjoittaja, rippi-isä ja hengellinen neuvonantaja Raimondo da Capua kertoo teoksessaan *Legenda maior* Katariinasta, ja näiden tietojen sekä Katariinan säilyneiden kirjeiden ja Dialogin perusteella voidaan nähdä myös dominikaanista yhtäläisyyttä näiden kahden kirkonopettajan välillä. Pyhä Tuomas oli Katariinalle tärkeä hahmo. Katariinan oma panos oli luonteeltaan käytännöllistä, ihmisläheistä hengellisyyttä.

Isä Antoine Lévyn OP esitelmä on luettavissa maallikkodominikaanien kotisivulla: www.maallikkodominikaanit.org.

Kaarina Koho

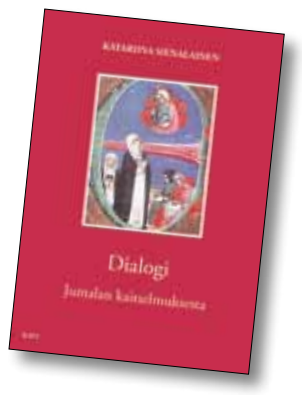

Dialogi Jumalan kaitselmuksesta on tilattavissa ja ostettavissa Katolisesta kirjakaupasta: katolinenkirjakauppa.net, tai Katolisesta tiedotuskeskuksesta hintaan 38 euroa.

Kuvassa tilaisuudessa esitelmöineet isä Antoine Lévy OP ja Eva Airava.

Parents, attention!

Children are entitled to the education of the Catholic religion in Finnish schools

The time to register a child for school will soon come to an end. This is also the time to let the municipality know that the child will participate in lessons in the Catholic religion. If the online form does not allow this option, one needs to ask the principal for the paper form on which to choose this education.

In Helsinki, Vantaa, and Espoo, the parents must choose religious education for their children from among the following:

1. Lutheranism
2. Orthodox
3. Ethics / Life view
4. Other religions
   - Catholicism
   - Islam
   - Buddhism
   - Krishna
5. No religious teaching (not applicable to Lutheran or the Orthodox)
6. One's own religious community arranges the teaching (a written clarification must be given to the school)

When making the decision, Catholic parents need to take into consideration the effect this will have on the future catechesis required for the reception of the sacraments. As this differs in different parts of Finland, what follows is an example, *using the rules in the capital region*:

(1) The teaching in point number one is also called "general religion teaching," as it can be freely chosen by all students, whichever church or religious community the child belongs to.

If the parents choose this option, the child must participate in additional lessons, e.g. by participating in the so-called "Saturday course" ("lauantaikurssi"), in order to be invited to the lessons preparing for reception of the sacraments.

(2) Lessons in the Orthodox religion can be chosen only by the members of the Orthodox church.

(3) Ethics/Life view teaching can be chosen by all, except for Lutherans and the Orthodox. Thus, legally, Catholics may choose this option. However, it is meant for those who do not belong to any religion, and **the world view in these lessons is constructed without the idea of God**. Thus, this option cannot be recommended for Catholics.

(4) Those students who have chosen the lessons in the Catholic religion, will receive an invitation for lessons preparing for First Communion, normally in the 3rd grade, and for Confirmation in the 9th grade.

(5) A child who does not receive teaching in any religion in the school system will be given the same amount of instruction in some other subject. In this case the child must receive lessons in the faith in some other manner in order to participate in the teaching preparing for the reception of the sacraments. This teaching may take place e.g. through the "Saturday course."

(6) If choosing this option, the child will participate in the "Saturday course" and will be given a certificate. No grade will be given, nor will a grade be marked in the school diploma. The child will receive an invitation to attend lessons preparing for reception of the sacraments in the 3rd and in the 8th or 9th grade. In Helsinki the "Saturday course" is normally not accepted as teaching to substitute for the religion teaching given in schools.

The Catechetical Centre of the Catholic Church strongly urges the parents to choose option #4, the teaching of Catholic religion in the school.

Every school in Finland should have a form somewhat like the one described above. In the largest cities, which have enough Catholic students, lessons are arranged in the children's own religion. This is the situation in at least Tampere, Turku and Oulu. If in a municipality there are less than 3 students whose parents request lessons in the Catholic religion, the parents must choose another option and contact the parish in the matters of preparation for the Sacraments. In addition, sometimes a teaching for Catholic religion cannot be found even if there are 3 or more children whose parents request this instruction. In such a situation the school can cooperate with the local Catholic parish in order to arrange the lessons. Such has been the case at least in Kuopio.

It is important to remember that every time the child moves to another school, whether due to age or relocation, the paperwork about religion lessons must be completed.

Riitta Laukama
Director
Catechetical Centre
of the Diocese of Helsinki

More information:
katolinen.net/(katekeesi

English-language catechism for adults

Would you like to become more familiar with the basic teaching of the ***Catechism of the Catholic Church***? A study group of English-speaking people meets twice a month at the Studium Catholicum, Ritarikatu 3 b A 4, Helsinki. The study group is open to all those who are interested.

Mondays at 18.45, January 23rd, February 6th, February 20th, March 5th, March 19th.

Contact person: Diana Kaley, 040-7235703 (gsm). Moderator of the group: fr. Antoine Lévy, OP.

Miscellaneous

Lent begins on February 22nd

The season of Lent begins on Ash Wednesday, February 22nd. On that day, as well as on Good Friday, April 6th, all Catholics are required to abstain from eating meat, and fast. Moreover, on Fridays during the Lenten season, one should fast in some way.

The Pope to Finnish Ecumenical Delegation

"In recent times, ethical questions have become one of the points of difference among Christians, especially with regard to the proper understanding of human nature and its dignity. There is a need for Christians to arrive at a profound agreement on matters of anthropology, which can then help society and politicians to make wise and just decisions regarding important questions in the area of human life, family and sexuality." (Jan. 19th)

Pope's Message published for Lent

Divided into three parts, the Message reminds us about "the responsibility towards our brothers and sisters": "Even today echoes strongly the voice of the Lord who calls each of us to take care of others. Even today God asks us to be 'guardians' of our brothers and sisters, to establish relationships based on mutual consideration, and attentiveness to the well-being, the integral well-being of others... Concern for others entails desiring what is good for them from every point of view: physical, moral and spiritual... Here I would like to mention an aspect of the Christian life, which I believe has been quite forgotten: fraternal correction in view of eternal salvation. Today, in general, we are very sensitive to the idea of charity and caring about the physical and material well-being of others, but almost completely silent about our spiritual responsibility towards our brothers and sisters."

In the second part the Message focuses on the "gift of reciprocity". "A society like ours can become blind to physical sufferings and to the spiritual and moral demands of life. This must not be the case in the Christian community!... our existence is related to that of others, for better or for worse; both our sins and our acts of love have a social dimension. .. Christians can also express their membership in the one body which is the Church through concrete concern for the poorest of the poor ".

Finally, "walking together in holiness". "Being concerned for one another should spur us to an increasingly effective love... making us live each day as an anticipation of the eternal day awaiting us in God. The time granted us in this life is precious for discerning and performing good works in the love of God. In this way the Church herself continuously grows towards the full maturity of Christ. Our exhortation to encourage one another to attain the fullness of love and good works is situated in this dynamic prospect of growth".

KATT, VIS

Karnevaalit Carnival

Pyhän Henrikin yhdistys järjestää tänäkin keväänä karnevaalit lauantaina 18. helmikuuta iltamessun jälkeen n. klo 19.00 Henrikin seurakuntasalissa.

Karnevaaliasussa tai ilman sitä olet oikein tervetullut viettämään iloista iltaa. Lipun hintaan (20 €) sisältyy ruoka ja juoma. Lippuja saa ostaa Marian ja Henrikin kirkkokahveilla ja tiedotuskeskuksesta ja jopa ovelta.

Ohjelmassa on soittoa ja laulua, taikatemppuja, kilpailuja ja arpajaiset. Ota siis mukaasi myös kolikoita. Tervetuloa!

St. Henry's Society arranges also this spring the Carnival on Saturday evening after the mass on 18th February.

The program includes singing, music and magic tricks.

You can buy tickets at the church coffee in St. Henry's or in St. Mary's. Food and drink are included in the price of the ticket (20 €). But, please, take some coins for the lottery and the games.

Tickets can also be bought at the Catholic Information Centre and also at the door.

Tapaaminen Jeesuksen kanssa

Jeesus asettaa eukaristian (Luuk. 22:14-20)

Kun hetki koitti, Jeesus kävi aterialle yhdessä apostolien kanssa.

Hän sanoi heille: "Hartaasti olen halunnut syödä tämän pääsiäisaterian teidän kanssanne ennen kärsimystäni.

Sillä minä sanon teille: enää en syö pääsiäisateriaa, ennen kuin se saa täyttymyksensä Jumalan valtakunnassa."

Hän otti käsiinsä maljan, kiitti Jumalaa ja sanoi: "Ottakaa tämä ja jakakaa keskenänne.

Minä sanon teille: tästedes en maista viiniköynnöksen antia, ennen kuin Jumalan valtakunta on tullut."

Sitten hän otti leivän, siunasi, mursi ja antoi sen opetuslapsilleen sanoen: "Tämä on minun ruumiini, joka annetaan teidän puolestanne. Tehkää tämä minun muistokseni."

Aterian jälkeen hän samalla tavoin otti maljan ja sanoi: "Tämä malja on uusi liitto minun veressäni, joka vuodatetaan teidän puolestanne.

Kommentti

Viimeisellä aterialla Jeesus asetti Eukaristian. Hän teki sen etukäteen jatkaakseen ristin uhria kautta aikojen siihen asti, kunnes hän tulee. Eukaristia on paras lahja, jonka Jeesus voi tarjota meille.

Messu on Kristuksen pääsiäisen muiston vietto, hänen yhden ainoan uhrinsa läsnäolevaksi tuleminen ja sakramentaalinen edeskantaminen kirkon, hänen ruumiinsa, liturgiassa. Kristuksen uhri ja messun uhri ovat yksi ainoa uhri. Messu esittää ristin uhria: tekee sen läsnäolevaksi ja jakaa sen hedelmää.

Voidaan sanoa, että messu on kuin aikakone, jossa sinä elät nyt sitä, mikä tapahtui kaksi tuhatta vuotta sitten: pääsiäinen – kärsimys, kuolema ja ylösnousemus. Jeesus tarjoaa sinulle mahdollisuuden olla siellä, Jerusalemissa.

Mitä olisit tehnyt silloin? Ehkä olisit pyytänyt anteeksi, palvonut, kiittänyt Jumalaa ja rukoillut muiden puolesta. Nykyään sinä voit tehdä kaiken saman. Sen takia messu on tärkeä. Se on tärkein rukous, koska se on Jeesuksen rukous Isälle Jumalalle meidän puolestamme.

Sunnuntaisin Jeesus odottaa meitä messussa. Messussa Jeesus antautuu meille: Syökää ja juokaa – tämä on minun ruumiini, tämä on minun vereni malja. "Joka syö minun lihani ja juo minun vereni, sillä on ikuinen elämä, ja viimeisenä päivänä minä herätän hänet." (Joh. 6:53–54).

Eukaristian vastaanottaminen kommuuniossa tuottaa tärkeimpänä hedelmänään syvän yhteyden Kristukseen Jeesukseen. Herra itse sanoo: "Joka syö minun lihani ja juo minun vereni, pysyy minussa, ja minä pysyn hänessä". Eukaristinen ateria muodostaa perustan elämälle Kristuksessa: "Isä, joka elää, on minut lähettänyt, ja niin kuin minä saan elämäni Isältä, niin saa minulta elämän se, joka minua syö"(Joh. 6:57).

"Tulkaa minun luokseni, kaikki te työn ja kuormien uuvuttamat. Minä annan teille levon" (Matt. 11:28). Palestinan läpi kulkenut Kristus on sama, joka on tabernaakkelissa meitä varten. Jeesus on pysynyt pyhässä hostiassa meidän takiamme (!) ollakseen meidän vierellämme, tukeakseen meitä. Ja rakkaus maksetaan vain rakkaudella.

Suomessa ei ole vielä paljon tabernaakkeleita ja ehkä sinä asut ja työskentelet kaukana kirkosta, mutta ainakin sydämessäsi ja mielessäsi voit käydä Jeesuksen luona sanoen hänelle: Herra, rakastan sinua, auta minua.

isä Raimo Goyarrola

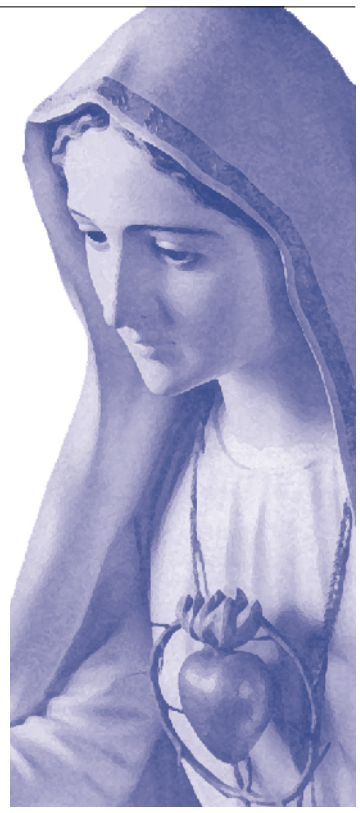

Studium Catholicum

Lauantaina 11.2.2012 klo 15 esseisti, kirjailija Antti Nylén: "'Quelque chose de chrétien?' – Charles Baudelairen hengellisestä luonteesta"

Studium Catholicum, Ritarikatu 3b A 4, 00170 Helsinki Ilmoittautumiset www.studium.fi (5€, opiskelijat 2€)

* * *

Ekumeeninen paastoretretti järjestetään Studium Catholicumissa 23.-25.3. Lisää tietoa seuraavassa Fides-lehdessä ja www.studium.fi.

An Ecumenical Lenten Retreat *will be organized at the Studium Catholicum on March 23-25. More information in the next Fides and in www.studium.fi.*

Jeesuksen pyhän sydämen maallikot viettävät

VUOSITTAISTA RETRETTIÄÄN ISÄ RYSZARD MISIN SCJ JOHDOLLA 23.-25.3.2012 TURUSSA BIRGITTALAISSISARTEN LUONA.

Retretti on avoin kaikille ja se maksaa 90 euroa. Retretti alkaa 23.3. klo 18.00 ja päättyy 25.3. iltapäivällä. Ilmoittautumiset 23.2. mennessä: Matti Andelin, gsm 040 9668288, E-mail: matti.andelin@welho.com.

Sydämellisesti tervetuloa!

Karmeliittamaallikot järjestävät

PYHIIN-VAELLUKSEN / TEEMAMATKAN PYHÄÄN MAAHAN 5.-13.10.2012

(Karmel-vuori, Pohjois-Israel, Galilea, Jerusalem ym.)

Hinta: 1560 e (kurssivaraus), täysihoito. Matkapappina on isä Marco Pasinato.

Ilmoittautuminen ja tiedustelut: Heidi Tuorila-Kahanpää, 050-3410248, kahanpaa@ulc.jyu.fi

Tervetuloa!

Ekumeeninen pyhiinvaellus Puolaan

7.–15.5.2012

Ohjelma: Aloitamme maanantaina 7.5. Lähdemme bussilla Jyväskylän lentoasemalle. Sieltä Helsinkiin ja sitten Krakovaan (mahdollista Varsovan kautta). Illalla saavumme Krakovaan. Niin kuin jokaisella pyhiinvaelluksella, tulemme rukoilemaan yhdessä,vierailemaan pyhäköissä ja kunnioittamaan pyhimyksiä sekä käymään kulttuurisesti ja historiallisesti tärkeillä paikoilla. Pyhinvaelluksemme aloittamme Krakovasta ja sieltä lähdemme Wieliczkaan, Łagiewnikiin, Wadowiceen, Auschwitz-Birkenauhun, Częstochowaan, Varsovaan, Białystokiin (ortodoksinen alue), Toruniin, Malborkin ja Gdańskiin.

Pyhinvaelluksen rytmi on aika vaativa. Tulemme melkein joka päivä majoittumaan uuteen paikkaan. Mutta on myös varattu aikaa lepoon. Tulemme takaisin Suomeen tiistaina 15.5., lennolla Gdanskista Tampereelle (tai Helsinkiin, Jyväskylään). Kokonaismaksu* 850 €.

Ilmoittautuminen 29.2.2012 mennessä maksamalla ennakkomaksu 300 € ja ottamalla yhteyttä isä Krystian Kalinowskiin (044-5001383) tai Pyhän Olavin srk:n pappilaan, puh. (014) 612659. Sähköposti: olavi.srk@gmail.com, kkalinowski@catholic.fi. Maksun voi suorittaa tilille: Katolinen Kirkko Suomessa, Nordea FI65 1045 3000 1121 43 mainiten "Pyhinvaellus Puolaan" ja viitenumero 6800.

* Kokonaishinta voi vielä laskea vai nousta vähän osallistuvien lukumäärän riippuen.

SEURAKUNNAT

HELSINKI

Pyhän Henrikin katedraali-seurakunta

Pyhän Henrikin aukio 1, 00140 Helsinki. Puh. 09-637853, fax 09-6224618. Sähköposti henrik@catholic.fi. Kotisivu henrik.catholic.fi.

La 17.40 vesper, 18.00 aattomessu. Su 9.45 messu latinaksi/englanniksi, 11.00 päämessu, 12.30 erikielisiä messuja tai perhemessu, 18.00 iltamessu. Ma, ke, pe 18.00 messu, ti, to 7.30 messu. Ke 17.30 ruusukkorukous, pe 17.30 adoraatio. Ke, la 19.30 Neokatekumenaaliyhteisön liturgia. Rippiaika la 17.00-17.45 ja sopimuksen mukaan.

Sat. 17.40 Vespers, 18.00 Mass in Finnish. Sun. 9.45 Mass in Latin/English, 11.00 High Mass in Finnish, 12.30 Mass (1st Sun. Italian, 2nd Family Mass, 3rd Swedish, 4th Russian), 18.00 Mass in Finnish. Mon., Wed., Fri. 18.00 Mass in Finnish, Tues., Thurs. 7.30 Mass in Finnish. Wed. 17.30 Rosary, Fri. 17.30 Adoration. Wed., Sat. 19.30 Liturgy of the Neocatechumenal Way. Confessions Sat. 17.00-17.45 and by appointment. Masses also in other cities. (See the Mass schedule for diaspora below.)

11.2. la 17.40 vesper, 18.00 aattomessu
12.2. su kirkkovuoden 6. sunnuntai: 9.45 lat/engl, 10.30-13.00 lastenkerho, 11.00 päämessu, 12.30 perhemessu, 13.30-17.45 adoraatio, 18.00 iltamessu
14.2. ti 19.00 avioliittokurssi seurakuntasalissa
16.2. to 16.00 konsertti kirkossa, 18.00 lectio divina
18.2. la 17.40 vesper, 18.00 aattomessu. 19.00 karnevaalit seurakuntasalissa
19.2. su kirkkovuoden 7. sunnuntai: 9.45 lat/engl, 11.00 päämessu, 12.30 messu ruotsiksi/Mässa på svenska, 16.00 messu Porvoossa, 18.00 iltamessu
20.2. ma 18.30 johdantokurssi seurakuntasalissa
21.2. ti 14.00 seniorien messu ja kokous, 19.00 avioliittokurssi seurakuntasalissa
22.2. ke tuhkakeskiviikko: 16.30 ja 18.00 messu ja tuhkan jakaminen
25.2. la 17.40 vesper, 18.00 aattomessu
26.2. su paaston 1. sunnuntai: 9.45 lat/engl, 11.00 päämessu, 16.00 messu Tikkurilassa, 18.00 iltamessu
3.3. la 17.40 vesper, 18.00 aattomessu
4.3. su paaston 2. sunnuntai: 9.45 lat/engl, 11.00 päämessu, 12.30 messu italiaksi, 16.00 messu puolaksi, 18.00 iltamessu
5.3. ma 7.30 aamumessu pappienneuvoston vuoksi, 18.30 johdantokurssi seurakuntasalissa
6.3. ti ei messua pappienneuvoston vuoksi, 18.00 CSC: ruusukko ja messu, 19.00 katekeesi aikuisille
8.3. to 19.00 katekeesi aikuisille
9.3. pe 18.00 elokuvakerho
10.3. la 11.00-16.00 retretti seurakuntasalissa, 17.40 vesper, 18.00 aattomessu
11.3. su paaston 3. sunnuntai: 9.45 lat/engl, 10.30-13.00 lastenkerho, 11.00 päämessu, 12.30 perhemessu, 13.30-17.45 adoraatio, 18.00 iltamessu
13.3. ti 19.00 katekeesi aikuisille
15.3. to 18.00 lectio divina, 19.00 katekeesi aikuisille
17.3. la 10.00-12.30 ensikommuunion uskonnonopetus, 17.40 vesper, 18.00 aattomessu
18.3. su paaston 4. sunnuntai: 9.45 lat/engl, Filipino Spring Bazaar, 11.00 päämessu, 12.30 messu ruotsiksi/Mässa på svenska, 16.00 messu Porvoossa, 18.00 iltamessu

DIASPORA
Porvoo (ort. kirkko, Tattarinmalmi): 19.2., 18.3. su 16.00 messu
Tikkurila (ort. kirkko, Läntinen Valkoisenlähteentie 48): 26.2., 25.3. su 15.30 ruusukko, 16.00 messu

Pyhän Marian seurakunta

Mäntytie 2, 00270 Helsinki. Puh. 09-2411633, fax 09-2411634. Sähköposti maria@catholic.fi. Kotisivu maria.catholic.fi.

La 9.30 messu suomeksi, 18.00 aattomessu suomeksi. Su 9.30 ruusukkorukous, 10.00 päämessu suomeksi, 11.30 messu (1. su ruotsiksi, 2. ja 4. lastenmessu, 3. vietnamiksi, 5. saksaksi), 16.00 messu (2. su espanjaksi, 3. puolaksi), 17.30 ruusukko englanniksi, 18.00 messu englanniksi. Ma, ti, ke, to, pe 7.30 laudes, 18.00 messu suomeksi, 18.30-19.00 adoraatio, ti 17.30 ruusukkorukous. Rippitilaisuus: ma, ti, ke, to, pe, la 17.30-17.55, su 9.30-9.55 ja 17.30-17.55. Seurakunnan kanslia on avoinna ti ja ke klo 13-16 ja to klo 9-12.

Sat. 9.30 Mass in Finnish, 18.00 Mass in Finnish. Sun. 9.30 Rosary in Finnish, 10.00 High Mass in Finnish, 11.30 Mass (1st Sun. in Swedish, 2nd and 4th Mass for children, 3rd in Vietnamese, 5th in German), 16.00 Mass (2nd Sun. in Spanish, 3rd in Polish), 17.30 Rosary in English, 18.00 Mass in English. Mon., Tues., Wed., Thurs., Fri. 7.30 Laudes, 18.00 Mass in Finnish, 18.30-19.00 adoration. Tues. 17.30 Rosary in Finnish. Confessions Mon., Tues., Wed., Thurs., Fri., Sat. 17.30-17.55, Sun. 9.30-9.55 and 17.30-17.55. Parish office open: Tues. and Wed. 13-16, Thurs. 9-12.

12.2. su kirkkovuoden 6. sunnuntai: 9.30 ruusukkorukous, 10.00 messu suomeksi, 11.30 lastenmessu, 16.00 messu espanjaksi/Santa Misa en Castellano, 17.30 ruusukko englanniksi/Rosary in English, 18.00 messu englanniksi/Mass in English
19.2. su kirkkovuoden 7. sunnuntai: 9.30 ruusukkorukous, 10.00 messu suomeksi, 11.30 messu vietnamiksi, 16.00 messu puolaksi/Msza po polsku, 17.30 ruusukko englanniksi/Rosary in English, 18.00 messu englanniksi/Mass in English
22.2. ke tuhkakeskiviikko: 18.00 messu suomeksi
26.2. su paaston 1. sunnuntai: 9.30 ristintien hartaus, 10.00 messu suomeksi, 11.30 lastenmessu, 16.30 adoraatio, 17.30 ristintie englanniksi/Stations of the Cross, 18.00 messu englanniksi/Mass in English
4.3. su paaston 2. sunnuntai: 9.30 ristintien hartaus, 10.00 messu suomeksi, 11.30 messu ruotsiksi/Mässa på svenska, 17.30 ristintie englanniksi/Stations of the Cross, 18.00 messu englanniksi/Mass in English
5.3. ma 8.00 messu suomeksi
6.3. Ei messua kirkossamme!/No Mass in our church!
11.3. su paaston 3. sunnuntai: 9.30 ristintien hartaus, 10.00 messu suomeksi, 11.30 lastenmessu, 16.00 messu espanjaksi/Santa Misa en Castellano, 17.30 ristintie englanniksi/Stations of the Cross, 18.00 messu englanniksi/Mass in English

TURKU

Pyhän Birgitan ja autuaan Hemmingin seurakunta

Ursininkatu 15a, 20100 Turku. Puh. 02-2314389, fax 02-2505090. Sähköposti birgitta(at)catholic.fi. Kotisivu birgitta.catholic.fi.

Su 10.00 ruusukko, 10.30 päämessu, 18.30 iltamessu englanniksi tai latinaksi. Ma, ke, pe, la 7.30 aamumessu, ti, to 18.30 iltamessu. To 18.00 adoraatio. Rippitilaisuus puoli tuntia ennen messuja ja sopimuksen mukaan.

Sun. 10.00 Rosary, 10.30 High Mass in Finnish, 18.30 Mass in English or Latin. Mon., Wed., Fri., Sat. 7.30 Mass in Finnish, Tues., Thurs., 18.30 Mass in Finnish. Thurs. 18.00 Adoration. Confessions half an hour before Mass and by appointment. Masses also in other cities. (See the Mass schedule for diaspora below.)

11.2. la 11.00 messu ja sairaidenpäivä
12.2. su kirkkovuoden 6. sunnuntai: 10.30 päämessu, 12.30 messu vietnamiksi, 15.00 messu Eurajoella, 18.30 messu englanniksi/Mass in English
18.2. la 10.00 messu Ahvenanmaalla
19.2. su kirkkovuoden 7. sunnuntai: 10.30 päämessu, 18.30 messu englanniksi/Mass in English
22.2. ke tuhkakeskiviikko: 18.30 messu (tuhkan jakaminen)
25.2. la 10.30 lastenkerho, 12.30 perhemessu
26.2. su paaston 1. sunnuntai: 10.30 päämessu, 15.00 messu Eurajoella, 18.30 messu englanniksi/Mass in English
2.3. pe 18.00 messu Porissa
3.3. la 9.30 katekeesi, 13.15 perhemessu
4.3. su paaston 2. sunnuntai: 10.30 päämessu, 18.30 messu latinaksi
6.3. ti 19.00 miestenpiiri
10.3. la 17.00 messu puolaksi/Msza sw. po polsku
11.3. su paaston 3. sunnuntai: 10.30 päämessu, 12.30 messu vietnamiksi, 15.00 messu Eurajoella, 18.30 messu englanniksi/Mass in English
13.3. ti 19.00 teologinen opintopiiri
17.3. la 10.00 messu Ahvenanmaalla
18.3. su paaston 4. sunnuntai: 10.30 päämessu, 18.30 messu englanniksi/Mass in English

DIASPORA
Ahvenanmaa: 18.2., 17.3. la 10.00
Eurajoki: 12.2., 26.2., 11.3. su 15.00
Pori: 2.3. pe 18.00

KATEKEESI
3.3. la 9.30

JYVÄSKYLÄ

Pyhän Olavin seurakunta

Yrjönkatu 36, 40100 Jyväskylä. Puh. 014-612659, fax 014-612660. Isä Krystian Kalinowski 044-5001383. Sähköposti olavi(at)catholic.fi. Kotisivu olavi.catholic.fi.

Su 10.30 päämessu, 12.00 messu englanniksi. Ma, ti, ke, to, pe 18.00 iltamessu. Ti ja to 7.00 messu (sisarten kappelissa, Kalervonkatu 6). To adoraatio iltamessun jälkeen. Ti 19.00 neokatek. sanan liturgia ja la 19.00 neokatek. eukaristia (seurakuntasalissa). Rippitilaisuus ke puoli tuntia ennen messun alkua ja sopimuksen mukaan.

Sun. 10.30 High Mass in Finnish, 12.00 Mass in English. Mon., Tues., wed., Thurs., Fri. 18.00 Mass in Finnish. Tues. and Thurs. 7.00 Mass in Finnish (in Sisters' chapel at Kalervonkatu 6). Thurs. Adoration after Evening Mass. Tues. and Sat. 19.00 Liturgy of the Neocatechumenal Way (in the parish hall). Confessions on Wednesdays half an hour before Mass and by appointment. Masses also in other cities. (See the Mass schedule for diaspora below.)

10.2. pe 18.00 messu Kiteellä
11.2. la 9.45 katekeesi Joensuussa, 11.00 messu Joensuussa, 15.00 messu Varkaudessa
12.2. su kirkkovuoden 6. sunnuntai: 10.30 päämessu, 12.00 messu englanniksi/Mass in English, 18.30 messu Kajaanissa
14.2. ti pyhät Kyrilos ja Metodios: 18.00 messu
15.2. ke 18.00 iltamessu, messun jälkeen Raamattupiiri
16.2. to 14.00 Seniorit
18.2. la 9.45 katekeesi Savonlinnassa, 11.00 messu Savonlinnassa, 15.00 messu Mikkelissä
19.2. su kirkkovuoden 7. sunnuntai: 10.30 päämessu, 12.00 messu englanniksi/Mass in English, 17.00 messu Kuopiossa
22.2. ke tuhkakeskiviikko: 18.00 messu ja tuhkan jakaminen
24.2. pe 17.30 ristintien hartaus, 18.00 iltamessu, messun jälkeen johdantokurssi (aihe: pappeus ja eukaristia)
25.2. la 9.00 katekeesi Jyväskylässä, 12.15 perhemessu
26.2. su paaston 1. sunnuntai: 10.30 päämessu, 12.00 messu englanniksi/Mass in English
2.3. pe 17.30 ristintien hartaus, 18.00 iltamessu
4.3. su paaston 2. sunnuntai: 10.30 päämessu, 12.00 messu englanniksi/Mass in English
9.3. pe 17.30 ristintien hartaus, 18.00 iltamessu Jyväskylässä, 18.00 messu Kiteellä
10.3. la 9.45 katekeesi Joensuussa, 11.00 messu Joensuussa, 15.00 messu Varkaudessa
11.3. su paaston 3. sunnuntai: 10.30 päämessu, 12.00 messu englanniksi/Mass in English, 18.30 messu Kajaanissa

DIASPORA
Joensuu (ort. kirkon srk-sali, Kirkkokatu 32): 11.2., 10.3. la 11.00
Kajaani (ort. kirkko, Kirkkokatu 17 A): 12.2., 11.3. su 18.30
Kitee (ev.lut. kirkko, Savikontie 5): 10.2., 9.3. pe 18.00
Kuopio (ort. tuomiokirkon srk-sali, Snellmaninkatu 8): 19.2. su 17.00
Mikkeli (ev.lut. tuomiokirkon krypta, Savilahdenkatu 20): 18.2. la 15.00
Savonlinna (ort. kirkko, Erkonkatu 11): 18.2. la 11.00
Varkaus (ort. kirkko, Relanderinkatu 5): 11.2., 10.3. la 15.00

KATEKEESI
Jyväskylä: 25.2. la 9.00
Joensuu: 11.2., 10.3. la 9.45
Savonlinna: 18.2. la 9.45

TAMPERE

Pyhän ristin seurakunta

Amurinkuja 21 A, 33230 Tampere. Puh. 03-2127280, fax 03-2147814. Sähköposti risti(at)catholic.fi. Kotisivu risti.catholic.fi.

Su 10.00 ruusukkorukous, 10.30 päämessu, 17.00 iltamessu englanniksi. Ke 17.40 iltarukous, pe 18.30 adoraatio. La messu kysy papilta. Rippi joka päivä puoli tuntia ennen messua tai sopimuksen mukaan. Huom. matkat, katekeesipäivät ja lastenkerhot yms. saattavat aiheuttaa muutoksia arkimessujen aikoihin. Varsinkin lauantain messuajat vaihtelevat. Tarkista ajat kirkon ilmoitustaululta.

Sun. 10.00 Rosary, 10.30 High Mass in Finnish, 17.00 Mass in English. Wed. 17.40 Vespers, Fri. 18.30 Adoration. Sat. Mass schedule varies. Confessions every day half an hour before Mass or by appointment. Please check the bulletin board at the back of church for possible changes. Masses also in other cities. (See the Mass schedule for diaspora below.)

11.2. la 9.50 katekeesi, 14.00 perhemessu
12.2. su kirkkovuoden 6. sunnuntai: 10.30 päämessu, 11.45 sakramenttiopetus ensikommuuniolapsille, messu englanniksi/Mass in English
19.2. su kirkkovuoden 7. sunnuntai: 10.30 päämessu, 14.00 messu puolaksi/Msza sw. po polsku, 17.00 messu englanniksi/Mass in English
22.2. ke tuhkakeskiviikko: 18.00 messu
26.2. su paaston 1. sunnuntai: 10.30 päämessu, 17.00 messu englanniksi/Mass in English
4.3. su paaston 2. sunnuntai: 10.30 päämessu, 17.00 messu englanniksi/Mass in English
10.3. la 9.50 katekeesi, 14.00 perhemessu
11.3. su paaston 3. sunnuntai: 10.30 päämessu, 11.45 sakramenttiopetus ensikommuuniolapsille, 17.00 messu englanniksi/Mass in English
18.3. su paaston 4. sunnuntai: 10.30 päämessu, 14.00 messu puolaksi/Msza sw. po polsku, 17.00 messu englanniksi/Mass in English

DIASPORA
Hämeenlinna (ort. kirkon srksali, Matti Alangon katu 11): 4.3., 1.4. su 15.00
Kokkola
(ort. rukoushuone, Katariinankatu 3): 25.3. su 16.00
(Koivuristin seurakuntakoti, Oravankatu 29): 17.3. la 19.00!
Kristiinankaupunki (yksityiskodissa, lisätietoja seurakunnasta): -
Lapua (yksityiskodissa, lisätietoja seurakunnasta): 18.2. la 12.00
Pietarsaari (Pyhän Mikaelin kappeli, Kappelitie 5): 25.2. la 12.00, 11.3. su 12.00, 17.3., 31.3. la 12.00
Seinäjoki (ev.lut. kirkon srksali, Ala-Kuljankatu 1): 24.2. pe 19.00!
Vaasa (Rauhankatu 8 C 22): 18.2., 25.2., 3.3. la 16.00, 11.3. su 16.00, 24.3., 31.3. la 16.00, 8.4. su 18.00!

KOUVOLA

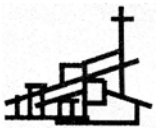

Pyhän Ursulan seurakunta

Valimontie 1, 45100 Kouvola. Puh. 05-3711251. Sähköposti ursula(at)catholic.fi. Pankkiyhteys: Sampo 800015-1888441.

Su 11.00 (1., 2. ja 5. su) tai 18.00 (3. ja 4. su) päämessu, to 18.00 iltamessu. Joka kuukauden 1. pe messu ja adoraatio klo 18.00. Rippitilaisuus puoli tuntia ennen messuja ja sopimuksen mukaan. Kirkkoherra tavattavissa parhaiten torstaisin.

Sun. 11.00 Mass in Finnish (1st, 2nd and 5th Sun.) or 18.00 (3rd and 4th Sun.). Thurs. 18.00 Mass in Finnish. 1st Friday of each month 18.00 Mass and Adoration. Confessions half an hour before Mass and by appointment. Pastor most easily contacted on Thursdays. Masses also in other cities. (See the Mass schedule for diaspora below.)

11.2. la 11.00 opetus Kouvolassa, 13.00 perhemessu
12.2. su kirkkovuoden 6. sunnuntai: 11.00 messu Kouvolassa, 16.00 messu Kotkassa
16.2. to 18.00 iltamessu
19.2. su kirkkovuoden 7. sunnuntai: 12.00 messu Lappeenrannassa, 18.00 messu Kouvolassa
22.2. ke tuhkakeskiviikko: 18.00 messu

23.2. to 18.00 iltamessu
26.2. su paaston 1. sunnuntai: 11.00 messu Haminassa, 18.00 messu Kouvolassa
22.2. ke tuhkakeskiviikko: 18.00 messu
23.2 to 18.00 iltamessu
26.2. su paaston 1. sunnuntai: 11.00 messu Haminassa, 18.00 messu Kouvolassa
1.3. to 18.00 iltamessu
2.3. pe kuukauden 1. perjantai: 18.00 messu ja adoraatio
3.3. la 14.00 katekeesi Lahdessa, 16.00 messu Lahdessa
4.3. su paaston 2. sunnuntai: 11.00 messu Kouvolassa
8.3. to 18.00 iltamessu
10.3. la 11.00 opetus Kouvolassa, 13.00 perhemessu
11.3. su paaston 3. sunnuntai: 11.00 messu Kouvolassa, 16.00 messu Kotkassa

DIASPORA
Hamina (ev.lut. srk-keskus, Mannerheimintie 12): 26.2. su 11.00
Kotka (srk-keskus, Mariankatu 14D): 12.2., 11.3. su 16.00
Lahti (ort. kirkko): 3.3. la 16.00
Lappeenranta (ort. kirkko): 19.2. su 12.00

KATEKEESI
Lahti (ort. kirkon seurakuntasali): 3.3. la 14.00
Kouvola (seurakuntasali): 11.2., 10.3. la 11.00
Kotka (srk-keskus, Mariankatu 14 D): Sopimuksen mukaan.

Siivouspäivä kirkossa ja pappilassa kuukauden viimeisenä lauantaina klo 10.00.

15.7.2011–15.2.2012 **kirkkoherra on sapattivapaalla**, jonka tarkoituksena on hengellinen uudistuminen ja terveydestä huolehtiminen. Kirkkoherran sijaisena toimii tänä aikana isä Ryszard Mis SCJ (puh. 046-5407179).

OULU

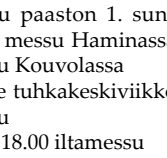

Nasaretin pyhän perheen seurakunta

Liisantie 2, 90560 Oulu. Fax ja puh 08-347834. Sähköposti perhe(at)catholic.fi. Kotisivu perhe.catholic.fi

Su 10.00 messu englanniksi, 11.15 päämessu. Ma, ti, ke, to, pe 17.00 iltamessu. To adoraatio messun jälkeen. Ti, ke, la 19.30 neokatekumenaaliyhteisön liturgia. Rippitilaisuus pe 17.30-18.30, puoli tuntia ennen messua ja sopimuksen mukaan.

Sun. 10.00 Mass in English, 11.15 High Mass in Finnish. Mon., Tues., Wed., Thurs., Fri. 17.00 Mass in Finnish. Thurs. Adoration after Mass. Tues., Wed., Sat. 19.30 Liturgy of the Neocatechumenal Way. Confessions Fri. 17.30-18.30, half an hour before Mass and by appointment. Masses also in other cities. (See the Mass schedule for diaspora below.)

12.2. su kirkkovuoden 6. sunnuntai: 10.00 messu englanniksi/Mass in English, 11.15 päämessu, 17.30 messu Rovaniemellä
14.2. ti pyhät Kyrillos ja Metodios: 17.00 messu
19.2. su kirkkovuoden 7. sunnuntai: 10.00 messu englanniksi/Mass in English, 11.15 päämessu, 17.00 messu Kemissä
22.2. ke tuhkakeskiviikko: 17.00 messu
26.2. su paaston 1. sunnuntai: 10.00 messu englanniksi/Mass in English, 11.15 päämessu, 17.00 messu Raahessa
4.3. su paaston 2. sunnuntai: 10.00 messu englanniksi/Mass in English, 11.15 päämessu, 17.00 messu Torniossa
11.3. su paaston 3. sunnuntai: 10.00 messu englanniksi/Mass in English, 11.15 päämessu, 17.30 messu Rovaniemellä
18.3. su paaston 4. sunnuntai: 10.00 messu englanniksi/Mass in English, 11.15 päämessu, 17.00 messu Kemissä
19.3. ma pyhä Joosef (velvoittava juhlapyhä): 17.00 messu
25.3. su paaston 5. sunnuntai: 10.00 messu englanniksi/Mass in English, 11.15 päämessu, 17.00 messu Raahessa

RISTINTIEN HARTAUS
24.2., 2.3., 9.3., 16.3., 23.3., 30.3. pe 17.00 (iltamessu klo 17.30)

DIASPORA
Kemi (Lehtokatu 31): 19.2., 18.3. su 17.00
Tornio (Lukiokatu 1): 4.3. su 17.00
Raahe (Brahenkatu 2): 26.2., 25.3. su 17.00
Rovaniemi (Ounasvaarantie 16): 12.2., 11.3. su 17.30

USKONNONOPETUS ensikommuuniota ja vahvistuksen sakramenttia varten
18.2., 3.3., 17.3.

LASTENMESSU
18.2., 17.3.

TOIMISTOT

Katekeettinen keskus

Kuusitie 6, 00270 Helsinki. Puh. 09-2416095. Sähköposti katekeesi@catholic.fi. Kotisivu: katolinen.net/katekeesi.

Katolinen tiedotuskeskus

Pyhän Henrikin aukio 1 B, 00140 Helsinki. Puh. 09-6129470, fax 09-650715. Avoinna arkisin klo 10-16. Sähköposti info@catholic.fi. Kotisivu katolinen.net.

KESKUKSET

Stella Maris

Sirkkoontie 22, 09630 Koisjärvi. Puh. 019-335793. Sähköposti stellamaris@catholic.fi.

Studium Catholicum

Ritarikatu 3b A, 00170 Helsinki. Puh. 09-61206711, fax 09-61206710. Sähköposti: kirjasto@studium.fi. Kotisivu www.studium.fi.

Kirjasto on auki tiistaisin ja torstaisin klo 13-16 ja keskiviikkoisin klo 13-18.

Aamumessu ma, ke, pe klo 7.45. Lauantaisin klo 18 yleensä messu vanhan dominikaaniriituksen mukaan tai hepreankielinen messu, tarkemmat tiedot www.studium.fi. Ekumeeninen aamurukous torstaisin klo 8.30. Lisätietoja luennoista, hengellisestä ohjelmasta ja muusta toiminnasta www.studium.fi.

Messe en français le samedi 21 janvier à 18h.
Vanhan dominikaaniriituksen mukainen messu 4.2. klo 18.

Suomen Caritas

Maneesikatu 2A, 00170 Helsinki. Puh 09-1357998, fax 09-68423140. Sähköposti caritas@caritas.fi. Kotisivu www.caritas.fi. Ks. myös takasivu.

TAPAHTUMIA

Academicum Catholicum

Ohjelma keväällä 2012
Verksamhetskalender för våren 2012

Kokoukset pidetään Studium Catholicumissa, Ritarik. 3 b A, Helsinki. *Möteslokal är Studium Catholicum, Riddareg. 3 b A, Helsingfors.* Tilaisuudet ovat avoimia kaikille./ Öppet för alla.

Torstaina 16.2. klo 18.00 Romanos Pyrrö puhuu ortodoksisesta liturgisesta musiikista/Romanos Pyrrö talar om liturgiska musiken i den grekisk-ortodoxa kyrkan, på finska.
Torsdagen 15.3. kl. 18.00 professor Tage Kurténs (Åbo Akademi) rubrik är ”Människovärdet i dagens samhälle och kyrka”/ Professori Tage Kurtén puhuu ruotsiksi aiheesta ”Ihmisarvo nykyhetken yhteiskunnassa ja kirkossa.
Torstaina 19.4. klo 17.30 AC:n jäsenet kutsutaan vuosikokoukseen, jossa käsitellään sääntömääräiset asiat. Vuosikokouksen jälkeen n. klo 18.00 dosentti Agneta Ahlqvist puhuu ruotsiksi aiheesta ”Paavi, joka rakasti metsiä”, Göran Steniuksen postuumista kirjasta paavi Pius II:sta, jonka tunnuslause kuului ”Silvarum amator et vari videnti cupidus”.. / Torsdagen 19.4. kl.17.30 sammankallas AC:s medlemmar till årsmöte. På årsmötet behandlas stadgeenliga ärenden. Ca. kl. 18.00 talar docent Agneta Ahlquist om Göran Stenius postuma bok ”Påven som älskade skogarna”, Pius II, påven vars valspråk lydde: ”Silvatorum amator et vari videnti cupidus”.
Lauantaina 26.5. teemme retken Suomenlinnaan. Tarkemmat tiedot julkistetaan Fidesissä kevään aikana./Den 26 maj gör vi en ufärd till Sveaborg. Programmet publiceras i Fides under våren

Catholic Students' Club

Rosary and Holy Mass or Adoration in Latin with Readings and Homily in English at Saint Henry's Cathedral. Afterwards, a nice get-together in the parish hall. Welcome! See: cschelsinki.wordpress.com.

Feb.21; Mar. 6 & 20; Apr. 17; May 1 & 15

Fransiskaanimaallikot OFS

Ordo Franciscanus Saecularis

Kevät 2012 - 64. toimintavuosi Suomessa

Ohjelmalliset kokoukset tiistaisin kello 16.00 - noin 18.00 Pyhän Marian srk-salissa Mäntytie 2, 00270 HELSINKI. Kokouksemme ovat avoimia kaikille uskoville. Kokouksen jälkeen mahdollisuus osallistua iltamessuun, joka alkaa kello 18.00.

Tiistai 14.2. Baltian romanien tilanne/Allan Palm
Tiistai 13.3. Luonto ja Franciscus/Elias Hämäläinen

Ennakkotiedote: Tapaamisemme fransiskaani-isä Franz Richardin OFM kanssa on siirtynyt toukokuulle. Tarkemmat ajat ja aiheet julkaistaan myöhemmin.

Gregorius-yhdistys

Societas Sancti Gregorii Magni

Kotisivu gregoriusyhdistys.wordpress.com. Sähköposti summorum@gmail.com. Kotisivu: Puheenjohtaja Diana Kaley. Moderaattori isä Antoine Lévy OP.

messu vanhan dominikaaniriituksen mukaan 4.2. klo 18 Studium Catholicumissa.

Jeesuksen pyhän sydämen maallikot (SCJ)

Moderaattori Zenon Strykowski SCJ. Puheenjohtaja Matti Andelin, gsm 040-9668288, E-mail matti.andelin@welho.com.

Helsinki: Yhdyshenkilö Harri Mäkelä, Haahkapolku 3 A 21, 00200 Helsinki, gsm 040-7365470, E-mail harri.v.makela@kolumbus.fi.
Tampere: Yhdyshenkilö Sinikka Meurman, gsm 040-4197077, E-mail sinikka.meurman@gmail.com.
Turku: Yhdyshenkilö Hilkka Bernard, gsm 040-5243676, E-mail hilkka.bernard@hotmail.com

Kirjallisuuspiiri

jatkaa vauhdikkaita ja keskustelevaisia kokoontumisiaan jälleen kevätkaudella. Paikka on entinen: Studium Catholicum, Ritarikatu 3b A, 3. krs, ja kellonaikakin entinen klo 18. Päivät ja kirjat ovat seuraavat:

13.2. Juhani Aho: Panu
26.3. Rauno Tirri: Kirjeitä Naantalin luostarista. Sisar Kristiinan elämä 1441-1500
23.4. Viivi Luik: Varjoteatteri
14.5. Daniel Katz: Kun isoisä Suomeen hiihti

Kaikki kirjoista kiinnostuneet, tervetuloa! Tarjolla aina myös kahvia ja teetä!

Rakkauden lähetyssisaret

Vironkatu 6 A 12, 00170 Helsinki, puh. 040-9601211.

Adoration on Monday at 17:30.

Teresa ry

Teresa ry:n kevään 2012 ohjelma

Ti 14.2.2012 Esitelmäilta: isä Rafal Czernia SCJ ”Paaston ajan merkitys”, keskustelua
Ti 13.3.2012 Vuosikokous, ei vaaleja. Työilta, kirpputorimyyjäisten suunnittelua ym.
La 31.4.2012 Kirpputorimyyjäisten valmistelu klo 10.00–14.00 srk-salissa
Su 1.4.2012 Kirpputorimyyjäiset klo 11.15–14.00 srk-salissa
Ma 16.4.2012 Teatteri-ilta ”Sylvi ja Anita” Helsingin kaupunginteatteri (15 lippua)
Ti 8.5.2012 Kevätjuhlat

RADIO JA TV

torsdag 1.3.2012 kl. 6.54 och 8.54 **andrum** (Jan-Peter Paul) – Radio Vega
tiistai 27.3. klo 18.50 **iltahartaus** (Kaarina Koho) – YLE Radio 1
onsdag 28.3.2012 kl. 6.54 och 8.54 andrum (Jan-Peter Paul) – Radio Vega
kiirastorstai 5.4.2012 klo 18.00 **radiomessu** Pyhän Henrikin katedraalista – YLE Radio 1, suora
lauantai 14.4.2012 klo 6.15 ja 7.50 **aamuhartaus** (piispa Teemu Sippo SCJ) – YLE Radio 1
fredag 20.4.2012 kl. 6.54 och 8.54 **andrum** (Jan-Peter Paul) – Radio Vega

SEKALAISTA

Seniorit

Tiistaina 21. helmikuuta messu Pyhän Henrikin katedraalissa klo 14.00 ja sen jälkeen tapaaminen seurakuntasalissa. Agneta Ara kertoo Guadalupen Neitsyestä. Tervetuloa!

Keskiviikkoklubi

Marian srk:n Maanantaiklubi jatkuu uusin voimin joka kuukauden 1. keskiviikkona paitsi pyhällä viikolla. Kokoontumiset ovat 1.2. – 7.3. – 28.3. – 2.5. 2012. Nimi on nyt MARIAN KESKIVIIKKOKLUBI.

Kaikki ovat tervetulleita, sekä seniorit että myös kaikki muut kiinnostuneet, joille sopii aika klo 14.00–16.30, tapaamaan tuttuja, seurustelemaan, keskustellaan ajankohtaisista aiheista. Messu tai ruusukko klo 14.00 ja sen jälkeen kahvitus srk-salissa.

Messuja Tallinnassa

Pyhien Pietarin ja Paavalin katedraali (Vene tn. 18, Tallinn 10123): su 10.00 (venäjä), 11.30 (viro) ja 18.00 (puola), la 8.00 (latina) ja 18.00 (englanti). Viikolla ma-pe 8.00 (viro) ja 18.00 (viro).

Piritan luostarin kappeli (Merivälja tee 18, Tallinn 11911): su 10.00, ma, ti, to, pe, la 7.30 ja ke 17.00 (kaikki viroksi).

Lisätietoja: katoliku.ee.

Helsingin seurakuntien johdantokurssi katoliseen uskoon

Johdantokurssin luennot pidetään Pyhän Henrikin katedraalin seurakuntasalissa osoitteessa Pyhän Henrikin aukio 1 (Tehtaankadun ja Puistokadun kulmassa) maanantai-iltaisin klo 18.30 alkaen.

20.2.2012 Herran rukous
5.3.2012 Rukouksista ja hartauksista
19.3.2012 Neitsyt Maria ja pyhät
2.4.2012 Eläminen kirkon yhteydessä

Verbi Dei sono Schola cantorum

Gregoriaanista laulua häihin, hautajaisiin ja muihin tilaisuuksiin. Gregorian chant for weddings, funerals and other occasions. Yhteys, Contact: Markus Mäkelä 044-5021206.

Seurakuntien ja yhdistysten ilmoitukset seuraavaan lehteen (3/2012) ajalle 9.3.–15.4. on toimitettava viimeistään 2.1.2012 mieluiten sähköpostitse osoitteeseen info@catholic.fi. Säilytä aina tärkeästä aineistosta kopio itselläsi!

Pappi, jonka unelma mullisti maailman

Meidän aikanamme tieteen saavutuksia yhdistetään vain harvoin katoliseen kirkkoon. Ennemminkin kirkko leimataan takapajuiseksi. Käsitys on tietenkin virheellinen, mutta jotta vastaväite saisi vähän pontta, voi esimerkiksi nostaa vaikkapa hiljattain edesmenneen jesuiittaisä Roberto Busan. Oman unelmansa toteuttamiseksi isä Busa vaikutti merkittävästi koko modernin tietojenkäsittelyn kehittymiseen.

Antonio G. Colombo

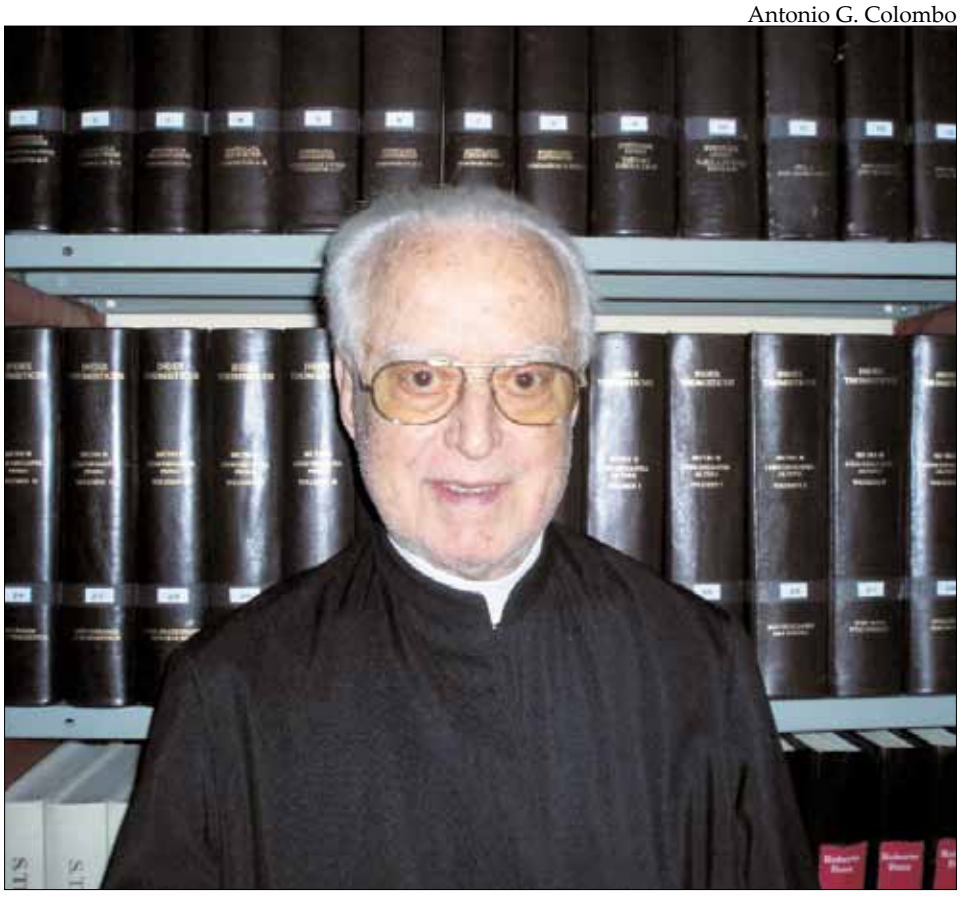

Roberto Busa syntyi 13.11.1913 Italian Vicenzassa. Bellunon piispallisessa seminaarissa hän opiskeli teologiaa pari vuotta yhdessä Albino Lucianin, tulevan paavi Johannes Paavali I:n kanssa. Vuonna 1933 hän liittyi Jeesuksen seuraan (jesuiittoihin). Hän valmistui filosofiasta vuonna 1937 ja teologiasta vuonna 1941, pappisvihkimystään seuranneena vuotena.

Nuori pappi toimi sotilaskappalaisena ensin armeijassa, sitten partisaanien riveissä. Vuonna 1946 hän valmistui Paavillisesta Gregorianan yliopistosta aiheenaan "*La Terminologia Tomistica dell'interiorità*", "Sisäisyyden tomistinen terminologia". Sittemmin hän toimi ontologian, teodikean ja tieteen metodologian professorina. Koko opiskeluajan häntä oli kiehtonut myös kielitiede, ja hän osasikin suuren määrän eri kieliä, kuulemma vähän myös suomea.

Akvinolaisen teoksissa on yhteensä noin 9 miljoonaa sanaa, puolitoista miljoonaa riviä.

Index Thomisticus

Vuodesta 1946 alkaen isä Busa suunnitteli suurta *Index Thomisticusta*, luetteloa kaikista Tuomas Akvinolaisen kirjoituksissa käytetyistä sanoista lähiympäristöineen. Koska Akvinolaisen tuotanto on yksi kaikkein suurimmista yksittäisen filosofin tai teologin jälkeensä jättämistä tekstimassoista, projektin toteutuminen oli riippuvainen uudesta teknologiasta, jonka avulla ensimmäiset tietokoneetkin toimivat. Numeroiden sijaan tarvittiin mahdollisuutta käyttää ja linkittää tekstiä.

Vaikutti siltä, kuin mitään ratkaisuja ei kuitenkaan ollut valmiina. Niinpä nuori pappi matkusti vuonna 1949 Yhdysvaltoihin tapaamaan tietotekniikan pioneeria, IBM:n (*International Business Machines*) perustajaa Thomas J. Watsonia. Aluksi tämä piti isä Busan tavoitetta mahdottomana, mutta taipui sitten ja suostui tukemaan Busan työtä. "On parempi, että firman nimessä säilyy 'Business' eikä sen tilalle tule 'Busa'', hänen kerrotaan tokaisseen.

Busan ja IBM:n yhteistyön tarkoitus oli käyttää algorytmisiä prosesseja kielellisessä analyysissä. Akvinolaisen teoksissa on yhteensä noin 9 miljoonaa sanaa, puolitoista miljoonaa riviä. Niiden analysoiminen ilman tietotekniikkaa olisi ollut mahdotonta. Tosin alun alkaen tietokoneet eivät tunnistaneet muita merkkejä kuin numeroita. Yhteistyössä ongelmat voitettiin, ja Index oli valmis "vain" 30 vuotta myöhemmin. Tuomaan indeksoitu tuotanto käsitti 56 noin 1000-sivuista painettua kirjaa. Se ilmestyi vuonna 1989 myös CD-ROM-muodossa ja vuonna 2005 espanjalaisen professori **Enrique Alarcónin** avustuksella myös internetissä osoitteessa www.corpusthomisticum.org.

Unelma, joka mullisti maailman

Tekstimateriaalian analysoiminen tietokoneen avulla olisi tullut mahdolliseksi myös ilman isä Roberto Busaa ja hänen suuruudenhullua unelmaansa. Ehkä prosessi hänen ansiostaan kuitenkin vähän nopeutui. Busan työtoveri **Giovanni Ferrari** totesi *La Stampa* -lehdelle: "Tämä jesuiitta keksi tekstien työstämisen tietokoneen avulla. Hänen aivoituksiaan saamme kiittää siitä, että me tänään voimme tallentaa tekstiä ja analysoida sanojen frekvenssejä. Häntä on kiittäminen siitä, että tämä tieto on koko maailman käytössä." Viime vuonna isä Busaa haastatellut **Stefano Lorenzetti** kiteytti: "Jos surffaat netissä tai kirjoitat sähköposteja tietokoneella, saat kiittää siitä häntä."

Vaikka tavalllisesti hypertekstin ja internetin keksimisestä kiitetäänkin **Ted Nelsonia** ja Sir **Tim Berners-Leetä**, isä Busa ehti esittää oman visionsa jo vähän ennen heitä etsiessään keinoja yhdistää informatiikkaa ja kirjoitettua sanaa. Joka tapauksessa isä Busa toi tietotekniikan kehitykseen oman humanistisia tieteitä tukevan panoksensa, jonka arvo on tunnustettavissa esimerkiksi siinä, että *The Alliance of Digital Humanities Associations* -niminen järjestö jakaa joka kolmas vuosi Roberto Busa -palkinnon "antaakseen tunnustuksen elinikäisistä saavutuksista informaatio- ja kommunikaatioteknologian hyödyntämisessä humanistisessa tutkimuksessa".

Lopuksi

Isä Busan kollegat tiedeyhteisössä pitävät hänen esimerkkiään merkittävänä ainakin neljässä asiassa:

Erikoistuminen. Hän keskittyi tiettyyn aiheeseen, mutta etsi yhteisiä tekijöitä eri teoksista ja tieteenaloista.

Kekseliäisyys. Busa ei ollut kaavoihin kangistunut, vaan muodosti monitieteellisiä tutkimusryhmiä ja teki kansainvälistä yhteistyötä myös yksityisen sektorin kanssa. Hän laajensi teknologian ja metodien käyttörajoja.

Traditio ja elinikäinen oppiminen. Hän kuului samaan linjaan keskiaikaisten kirjureiden ja tiedemiesten kanssa pyrkien aina pitämään traditiota hengissä uusien metodien avulla ja päivittämällä jatkuvasti omaa työtään.

Tieteellinen kommunikaatio ja julkisuus. Hän oli aina ajan tasalla ja käytti hyväkseen jatkuvasti kehittyviä tekniikoita tutkimuksensa julkaisemisessa niin akateemisessa maailmassa kuin muuallakin.

Isä Roberto Busa on hyvä esimerkki siitä, ettei mikään inhimillinen ja tieteellinen ole vierasta katolisuudelle, kunhan tieteen ja tutkimuksen ensisijaisena pyrkimyksenä on totuuden ja tiedon lisääminen, mikä on ihmisen ja yhteiskunnan kehittymisen ehdoton edellytys. Usko ja järki eivät ole keskenään ristiriidassa, vaan täydentävät toisiaan. Siitä hyvä esimerkki on isä Busaa viime vuonna haastatelleen journalistin kertomus:

"Vain harvoin käy niin, että haastattelun lopulla seuraava tapaaminen sovitaan paratiisiin. Mutta niin kävi minulle nyt. 'Minkälainen paikka paratiisi sitten on?' oli viimeinen kysymykseni isä Roberto Busalle. 'Se on kuin Jumalan sydän, valtava", hän vastasi ja lisäsi: "Kuule, minä odotan sinua paratiisissa." Hän kääntyi valokuvaajaa päin ja sanoi: "Samoin sinua. Ja jos tulette myöhään, niin kuin toivon, niin te löydätte minut istumasta taivaan porteilla. Siellä pyörittelen peukaloitani ja ihmettelen: 'Koska he oikein tulevat?'"

Isä Busa kuoli elokuun 9. päivänä vuonna 2011.

Marko Tervaportti

Lähteinä käytetty pääasiassa Andrea Torniellin artikkelia Vatican Insider -nettisivustossa (8.11.2011) ja Ernesto Priegon muistokirjoitusta The Guardian -lehden verkkoversion korkeakoulusivuilla (12.8.2011).

Bästa katolska läkare i Norden

Ett nytt år har just börjat och vi hoppas få tillfälle att vidareutveckla föreningen till något som Du som katolsk läkare har nytta och glädje av, som t.ex. den nya hemsidan www.nfkl.org. Men för att vi skall kunna lyckas med en vidareutveckling behöver vi Ditt stöd i form av medlemskap.

Medelmsavgiften är 30,- €. Du blir medlem genom att registrera Dig på vår hemsida och betala medlemsavgiften.

Pax et bonum

Glenn Hægerstam
Kassör